

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 26. aprill 2017
(OR. en)

2013/0306 (COD)

PE-CONS 59/16

EF 386
ECOFIN 1184
CODEC 1891

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS rahaturufondide kohta

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/...,

...

rahaturufondide kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 255, 6.8.2014, lk 3.

² ELT C 170, 5.6.2014, lk 50.

³ Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Rahaturufondid pakuvad lühiajalist rahastamist finantseerimisasutustele, äriühingutele ja valitsustele. Nende rahastamisega toetavad rahaturufondid liidu majanduse rahastamist. Finantseerimisasutused, äriühingud ja valitsused kasutavad rahaturufondidesse investeerimist selleks, et oma krediidiriski ja riskipositsiooni tõhusalt hajutada ja mitte panustada üksnes pangahoiustele.
- (2) Nõudluse poolel on rahaturufondid lühiajalised rahavoogude juhtimise vahendid, mis tagavad suure likviidsuse, hajutatuse ning investeeringu pühiosa stabiilse väärtuse koos turupõhise tootlusega. Rahaturufonde kasutavad peamiselt äriühingud, kes soovivad üleliigset raha lühiajaliselt investeerida. Seega on rahaturufondid otsustava tähtsusega lüliks lühiajalise rahavajaduse ja selle täitmise vahel.
- (3) Finantskriisi ajal toimunud sündmused tõid esile mitmed rahaturufondide tunnusjooned, mis muudavad rahaturufondid kaitsetuks, kui finantsturgudel tekib probleeme, mistõttu võib juhtuda, et rahaturufondid levitavad ja võimendavad finantssüsteemi kaudu riske. Kui nende varade väärtus, millesse rahaturufond on investeerinud, hakkab eelkõige halvenenud turutingimustes langema, ei saa rahaturufond alati pidada kinni investoritele antud lubadusest osakud või aktsiad kohe tagasi võtta ning säilitada nende põhiväärtus. Selline olukord, mis võib Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) ja Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) hinnangul mõjutada eriti tõsiselt püsiva või stabiilse puhasväärtusega rahaturufonde, võib põhjustada tagasivõtmistaotluste massilise ja ootamatu esitamise, millel võivad omakorda olla ulatuslikud makromajanduslikud tagajärjed.

- (4) Massiline tagasivõtmistaotluste esitamine võiks sundida rahaturufonde müüma osa investeerimisvaradest langeval turul, mis võib aidata kaasa likviidsuskriisi tekkele. Sellistes tingimustes võivad rahaturu emitendid sattuda juhul, kui kommertsväärtpaberite ja muude rahaturuinstrumentide turud kokku kuivavad, tõsisesse rahastamisraskustesse. See võib omakorda kanduda üle lühiajalise rahastamise turgudele ja otseselt raskendada finantseerimisasutuste, äriühingute ja valitsuste ning järelkult kogu majanduse rahastamist.
- (5) Varahaldurid, keda toetavad sponsorid, võivad otsustada anda oma rahaturufondide likviidsuse ja stabiilsuse säilitamiseks toetust. Sageli on sponsorid sunnitud toetama nende enda spondeeritavaid rahaturufonde, mille väärtus kahaneb maineriski ja hirmu tõttu, et paanika võib edasi kanduda sponsorite muudesse äritegevustesse. Rahaturufondi suurusest ja investeringutest väljumise surve ulatusest sõltuvalt võib sponsortoetus kasvada nii suureks, et see ületab kasutada olevaid reserve. Seetõttu ei tohiks rahaturufond saada toetust kolmandalt isikult.
- (6) Siseturu usaldusväärsuse ja stabiilsuse säilitamiseks on vaja sätestada rahaturufondide toimimise normid, eelkõige need, mis käsitlevad rahaturufondide investeringute portfelli struktuuri. Õigusnormide eesmärk on muuta rahaturufondid vastupidavamaks ja vähendada negatiivse mõju ülekandumise võimalusi. Kogu liidus on vaja kehtestada ühtsed normid, et tagada rahaturufondide suutlikkus täita investorite tagasivõtmistaotlusi, seda eriti halvenenud turutingimustes. Rahaturufondi investeringute portfelli käsitlevaid ühtseid norme on vaja ka selleks, et tagada rahaturufondide suutlikkus tulla toime tagasivõtmistaotluste massilise ja ootamatu esitamisega suure hulga investorite poolt.

- (7) Rahaturufonde käsitlevaid ühtseid norme on vaja lisaks selleks, et tagada finantseerimisasutuste, lühiajalisi võlakohustusi emiteerivate äriühingute ja valitsuste jaoks lühiajalise kapitalituru tõrgeteta toimimine. Õigusnormidega on samuti vaja tagada rahaturufondide investorite võrdne kohtlemine ning selle vältimine, et tagasivõtmise hilised taotlejad asetatakse ebasoodsamasse olukorda juhul, kui tagasivõtmine on ajutiselt peatatud või kui rahaturufond likvideeritakse.
- (8) Rahaturufondide usaldatavusnõuded tuleb ühtlustada, sätestades selged normid, millega kehtestada rahaturufondidele ja nende valitsejatele kõikjal liidus otsesed kohustused. See parandaks rahaturufondide kui valitsuste ja ettevõtlussektori lühiajalise finantseerimise allika stabiilsust kõikjal liidus. See tagaks ka selle, et rahaturufondid jäävad liidu majanduse rahavoogude juhtimise usaldusväärseks vahendiks ka edaspidi.
- (9) Üks aasta pärast seda, kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee võttis 19. mail 2010 vastu suunised Euroopa rahaturufondide ühtse määratlemise kohta, mille eesmärk oli luua liidu rahaturufondidele ühtsed miinimumtingimused, kohaldasid neid vaid 12 liikmesriiki, mis näitab lahknevate riigisiseste õigusnormide püsivust. Liikmesriikide erinevate lähenemisviiside tõttu ei ole võimalik tulla toime rahaturgude kaitsetusega liidus ega leevendada negatiivse mõju ülekandumise riski ning see seab ohtu siseturu toimimise ja stabiilsuse, nagu näitas finantskriis. Seega on käesolevas määruses sätestatud rahaturufonde käsitlevate ühtsete normide eesmärk tagada investorite kõrgetasemeline kaitse ning ennetada ja leevendada võimalikke negatiivse mõju ülekandumise riske, mis tulenevad rahaturufondidele võimalikust investorite massilisest väljumisest investeringutest.

- (10) Rahaturufonde käsitlevaid norme sätestava määruse puudumisel võidakse liikmesriikide tasandil jätkata lahknevate meetmete võtmist. Sellised meetmed põhjustaksid jätkuvalt olulisi konkurentsimoonutusi, sest investeringute kaitsmise peamistes normides on märkimisväärsed erinevusi. Lahknevused investeringute portfelli koosseisu, kõlblike varade, nende lunastamise, likviidsuse ja hajutatuse ning rahaturuinstrumentide emitentide krediitkvaliteedi nõuetes toovad kaasa erinevusi investorite kaitses, sest rahaturufondiga seotud investeerimisettepanekute riskid on erineva tasemega. Seetõttu on oluline võtta vastu ühtsed õigusnormid, et vältida negatiivse mõju ülekandumist lühiajalisel kapitaliturul, mis ohustaks liidu finantsturu stabiilsust. Süsteemse riski leevendamiseks peaksid püsiva puhasväärtusega rahaturufondid tegutsema liidus ainult valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondina.
- (11) Rahaturufonde käsitlevad uued normid põhinevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivil 2009/65/EÜ,¹ mis on vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjate (eurofondide) loomise, valitsemise ja turustamise õigusraamistik liidus, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivil 2011/61/EL,² mis on alternatiivsete investeerimisfondide loomise, valitsemise ja turustamise õigusraamistik liidus.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

- (12) Liidus võivad investeerimisfondid tegutseda eurofondidena, mida valitsevad direktiivi 2009/65/EÜ alusel tegevusloa saanud eurofondide valitsejad või äriühinguna asutatud eurofondid, või alternatiivsete investeerimisfondidena, mida valitsevad direktiivi 2011/61/EL alusel registreeritud või tegevusloa saanud alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad. Rahaturufonde käsitlevad uued normid tuginevad nimetatud direktiivide ning nende rakendamiseks vastuvõetud õigusaktidega loodud kehtivale õigusraamistikule ja seega tuleks neid kohaldada lisaks kõnealustes direktiivides sätestatud normidele. Peale selle tuleks rahaturufondide suhtes kohaldada kehtivas õigusraamistikus sätestatud valitsemise ja turustamise norme, võttes arvesse seda, kas tegemist on eurofondide või alternatiivsete investeerimisfondidega. Samamoodi tuleks rahaturufondide piiriülese tegevuse suhtes kohaldada direktiivides 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL piiriülese teenuste osutamise ja asutamisevabaduse kohta kehtestatud norme. Samas tuleks jätta sõnaselgelt kohaldamata mitmed eurofondide investeerimispoliitikat käsitlevad normid, mis on sätestatud direktiivi 2009/65/EÜ VII peatükis.
- (13) Ühtlustatud norme tuleks kohaldada investeerimisfondidele, mille tunnused vastavad rahaturufondidele omastele tunnustele. Uute rahaturufonde käsitlevate normide järgimine peaks olema kohustuslik eurofondidele ja alternatiivsetele investeerimisfondidele, mille eesmärk on tagada rahaturu intressimäärade liikumist järgiv investeringutasuvus või säilitada investeringute väärtus ja kes püüavad saavutada neid eesmärke, investeerides lühiajalistesse varadesse, nagu rahaturuinstrumendid ja deposiidid, või sõlmides pöördrepolepinguid või teatavaid tuletislepinguid ainsa eesmärgiga maandada fondi muude investeringutega kaasnevaid riske.

- (14) Rahaturufondide eripära tuleneb selliste varade kombinatsioonist, millesse nad investeerivad, ja taotletavatest eesmärkidest. Eesmärk tagada rahaturu intressimäärade liikumist järgiv investeeringutasuvus ja eesmärk säilitada investeeringute väärtus ei välista teineteist. Rahaturufondil võib olla üks neist eesmärkidest või mõlemad eesmärgid.
- (15) Eesmärki tagada kasum vastavalt rahaturu intressimääradele tuleb mõista laiemas tähenduses. Oodatav kasum ei pea olema täpselt kooskõlas EONIA, Libori, Euribori või rahaturu mis tahes muu asjaomase intressimääraga. Eesmärk, millega püütakse ületada rahaturu intressimäära väikese marginaaliga, ei tähenda seda, et eurofond või alternatiivne investeerimisfond jääksid käesolevas määruuses sätestatud uute ühtsete õigusnormide kohaldamisalast välja.
- (16) Eesmärk säilitada investeeringu väärtus ei tähenda rahaturufondi antavat kapitaligarantiid. Seda tuleb mõista eesmärgina, mida eurofond või alternatiivne investeerimisfond püüab saavutada. Investeeringute väärtuse vähenemine ei tähenda, et investeerimisfond on investeeringu väärtuse säilitamise eesmärki muutnud.

- (17) On oluline, et eurofonde ja alternatiivseid investeerimisfonde, millel on rahaturufondide tunnused, käsitataks rahaturufondidena ning et nende suutlikkust täita pidevalt rahaturufonde käsitlevaid uusi ühtseid õigusnorme saaks vahetult kontrollida. Seetõttu peaksid rahaturufondidele tegevusloa andma pädevad asutused. Vastavalt direktiivis 2009/65/EÜ sätestatud ühtlustatud menetlusele peaks eurofondile rahaturufondi tegevusloa andmine toimuma eurofondi tegevusloa andmise raames. Kuna direktiivi 2011/61/EL alusel alternatiivsetele investeerimisfondidele tegevusloa andmise ja järelevalve ühtlustatud menetlusi ei kohaldata, on vaja ette näha ühtsed tegevusloa andmise põhinõuded, mis kajastaksid eurofondide kohta kehtivaid ühtlustatud norme. Need menetlused peaksid tagama, et rahaturufondina tegevusloa saanud alternatiivse investeerimisfondi valitseja on direktiivi 2011/61/EL kohaselt tegevusloa saanud alternatiivse investeerimisfondi valitseja.
- (18) Tagamaks, et rahaturufonde käsitlevad uued ühtsed õigusnormid kehtivad kõikidele rahaturufondide tunnustega investeerimisfondidele, tuleks keelata kasutada nimetust „rahaturufond“ või mis tahes muud väljendit, mis viitab sellele, et investeerimisfondil on rahaturufondiga ühised tunnused, välja arvatud kui see ettevõtja on käesoleva määruse alusel saanud rahaturufondi tegevusloa. Käesoleva määruse sätetest kõrvalehoidmise vältimiseks peaksid pädevad asutused teostama järelevalvet nende jurisdiktsioonis asutatud või turustatavate investeerimisfondide turutavade üle, et kontrollida, et nad ei väärkasuta rahaturufondi nimetust ega osuta endale kui rahaturufondile, ilma et need järgiksid uut õigusraamistikku.

- (19) Arvestades asjaolu, et eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide õiguslik vorm võib erineda ning ei pruugi tingimata anda juriidilise isiku staatust, tuleks käesoleva määruse sätteid, millega rahaturufondile pannakse tegutsemiskohustus, käsitada nii, et need osutavad rahaturufondi valitsejale, kui rahaturufond on selline eurofond või alternatiivne investeerimisfond, mis ei saa ise tegutseda, sest ta ise ei ole juriidiline isik.
- (20) Rahaturufondide investeringute portfelli nõuetes tuleks selgelt määrata need vara kategooriad, millesse rahaturufond tohib investeerida, ja tingimused, mille korral ta tohib seda teha. Rahaturufondide usaldusväärsuse tagamiseks peaks rahaturufondidel olema ka keelatud teha teatavaid finantstehinguid, mis seaksid ohtu nende investeerimisstrateegia ja eesmärgid.
- (21) Rahaturuinstrumentid on vabalt võõrandatavad instrumentid, millega kaubeldakse tavaliselt rahaturgudel ning mis hõlmavad riigi ja kohalike omavalitsuste võlakirju, hoiusesertifikaate, kommertsväärtpabereid, pangaaktsepte või keskmise või lühikese tähtajaga võlaväärtpabereid. Rahaturufondidel peaks olema lubatud investeerida rahaturuinstrumentidesse üksnes sel määral, mil need vastavad lunastamise tähtajaga seotud piirangutele, ning kui rahaturufond peab nende krediitkvaliteeti heaks.
- (22) Lisaks sellele, et rahaturufond investeerib vastavalt oma fonditingimustele või põhikirjale pangahoiustesse, peaks olema võimalik lubada rahaturufondil omada täiendavaid likviidseid varasid, näiteks igal hetkel kättesaadavat raha pangakontol. Täiendava likviidse vara omamine võiks olla muu hulgas põhjendatud jooksvate või erakorraliste maksete tegemise vajadusega, müügi puhul aga ajaga, mida on vaja kõlblikesse varadesse reinvesteermiseks.

- (23) Väärtpaberistamisi ja varaga tagatud kommertsväärtpabereid, tuleks käsitada kõlblikena ulatuses, mil määral need vastavad teatavatele nõuetele. Tulenevalt asjaolust, et finantskriisi ajal olid teatavad väärtpaberistamised eriti ebastabiilsed, tuleks väärtpaberistamistele ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitele kehtestada teatavad kvaliteedikriteeriumid tagamaks, et ainult tulemuslikke väärtpaberistamisi ja varaga tagatud kommertsväärtpabereid käsitataks kõlblikena. Kuni ajani, mil kavandatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamiste kohta (kavandatud lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamiste määrus) võetakse vastu ning see muutub kohaldatavaks käesoleva määruse tarvis, peaks rahaturufondidel olema lubatud investeerida väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse kuni 15 % oma varadest. Komisjon peaks võtma vastu delegeeritud õigusakti tagamaks, et käesoleva määruse tarvis kohaldatakse lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamiste kindlakstegemise kriteeriume. Alates ajast, mil nimetatud delegeeritud õigusakti kohaldama hakatakse, peaks rahaturufondidel olema lubatud investeerida väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse kuni 20 % oma varadest, millest kuni 15 % peaks olema võimalik investeerida väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse, mis ei ole lihtsad, läbipaistvad ja standardsed väärtpaberistamised.
- (24) Hoiustesse peaks rahaturufondil olema lubatud investeerida juhul, kui tal on võimalik raha igal ajal välja võtta. Tegelikku võimalust raha välja võtta piiraks see, kui trahv raha enneaegse väljavõtmise eest oleks nii suur, et ületab enne väljavõtmist kogunenud intressi. Seetõttu peaks rahaturufond hoolikalt vältima hoiustamist krediitiasutustes, mis nõuavad keskmisest suuremaid trahve, või ülemäära pikaajaliste hoiuste tegemist, kui see toob kaasa ülemäära suured trahvid.

- (25) Selleks et võtta arvesse liidus esinevate pangandusstruktuuride erinevusi, eelkõige mis puudutab väiksemaid liikmesriike või liikmesriike, kus pangandussektor on tugevalt kontsentreeritud ja kus rahaturufondil oleks ebaökoonoomne kasutada teise liikmesriigi krediidasutuse teenuseid, näiteks kui sellega kaasneks konverteerimise vajadus koos kõigi sellega kaasnevate kulude ja riskidega, tuleks lubada suuremat paindlikkust hajutamise nõude osas, mis puudutab hoiustamist samas krediidasutuses.
- (26) Nende finantstuletisinstrumentide eesmärk, millesse rahaturufondid võivad investeerida, peaks olema üksnes maandada intressimäära- ja valuutariski, ning nende hinda mõjutavateks teguriteks peaksid olema ainult intressimäärad, valuutakursid, valuutad või neid kategooriaid kajastavad indeksid. Muu eesmärgiga või muul alusvaral põhinevate tuletisinstrumentide kasutamine peaks olema keelatud. Tuletisinstrumentide kasutamine peaks üksnes täiendama rahaturufondi strateegiat, kuid mitte olema rahaturufondi eesmärkide saavutamisel peamine vahend. Kui rahaturufond investeerib varasse, mille väärtus on kajastatud muus valuutas kui rahaturufondi valuuta, peaks rahaturufondi valitseja maandama kogu valuutariski positsiooni, sealhulgas tuletisinstrumentide kaudu. Rahaturufondidel peaks olema õigus investeerida finantstuletisinstrumentidesse, millega kaubeldakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõike 1 punktis a, b või c osutatud reguleeritud turul või börsiväliselt, kui on täidetud teatavad tingimused.

- (27) Pöördrepolepinguid peaksid rahaturufondid saama kasutada ülemäärase raha väga lühiajaliseks investeerimiseks, tingimusel et positsioon on täielikult tagatistega kaetud. Investorite kaitsmiseks on vaja tagada, et pöördrepolepingute raames antavad tagatised on kvaliteetsed ega ole suures korrelatsioonis vastaspoole tulemuslikkusega, et vältida negatiivset mõju vastaspoole makseviivituse korral. Lisaks peaks rahaturufondil olema lubatud investeerida kuni 10 % oma varadest repolepingutesse. Rahaturufondid ei tohiks kasutada muid tõhusa portfelli halduse meetodeid, sealhulgas väärtpaberite laenuks andmist ega võtmist, sest need võivad piirata rahaturufondi investeerimiseesmärkide saavutamist.
- (28) Rahaturufondide riskivõtmise piiramiseks tuleb vähendada vastaspoole riski, kehtestades rahaturufondide investeringute portfelli selged investeringute hajutamise nõuded. Seetõttu peaksid pöördrepolepingud olema täielikult tagatistega kaetud ja tegevusriski piiramiseks ei tohiks ükski pöördrepolepingu vastaspool moodustada rahaturufondi varadest rohkem kui 15 %. Kõigile börsivälistele tuletisinstrumentidele tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012¹.
- (29) Usaldatavusnõuete täitmiseks ja selleks, et hoida ära rahaturufondi liigne mõju emitendi juhtimisele, tuleks vältida rahaturufondi ülemäärast kontsentreerumist ühe ja sama emitendi emiteeritud investeringutele.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

- (30) Üksnes töötajate säästukavadena tegutsevatel rahaturufondidel peaks olema võimalik mitte täita teatavaid nõudeid, mida kohaldatakse muudesse rahaturufondidesse tehtavatele investeeringutele, kui sellistes kavades osalejatele, kes on füüsilised isikud, kohaldatakse piiravaid väljamaksete tegemise tingimusi, mis ei ole seotud turu arenguga, vaid hoopis konkreetsete ja eelnevalt kindlaksmääratud elusündmustega, nagu pensionile minek ja muud konkreetsed asjaolud, sealhulgas põhilise eluaseme omandamine, lahutus, haigus või töötus. On oluline, et töötajatel oleks lubatud rahaturufondidesse, mida loetakse üheks kõige ohutumaks lühiajaliseks investeeringuks, investeerida. Selline erand ei ohusta käesoleva määruse eesmärki tagada finantsstabiilsus, kuna töötajad, kes investeerivad rahaturufondidesse töötajate säästukavade kaudu, ei saa oma investeeringut igal ajal välja võtta. Investeeringu saab välja võtta ainult teatavate eelnevalt kindlaksmääratud elusündmuste korral. Seepärast ei ole töötajatel isegi pingelise turuolukorra puhul võimalik oma investeeringut rahaturufondist välja võtta.

- (31) Rahaturufondid peaksid olema kohustatud investeerima kvaliteetsetesse kõlblikesse varadesse. Seepärast peaks rahaturufond rakendama usaldusväärset krediidikvaliteedi sisehindamismenetlust, et teha kindlaks nende rahaturuinstrumentide, väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite krediidikvaliteet, millesse ta kavatseb investeerida. Kooskõlas liidu õigusega, millega piiratakse liigset tuginemist krediidireitingutele, on tähtis, et rahaturufondid väldiksid mehaanilist ja liigset tuginemist reitinguagentuuride antud krediidireitingutele. Rahaturufondid peaksid saama kasutada reitinguid täiendusena omaenda hinnangule kõlblike varade kvaliteedi kohta. Rahaturufondide valitsejad peaksid rahaturuinstrumente, väärtpaberistamisi ja varaga tagatud kommertsväärtpabereid uuesti hindama, kui on toimunud olulised muutused, eelkõige kui rahaturufondi valitseja saab teada, et rahaturuinstrumendi, väärtpaberistamise või varaga tagatud kommertsväärtpaberi reitingut on alandatud madalamale kui kaks viimast kõrgeimat lühiajalist krediidireitingut, mille on andnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009¹ kohaselt reguleeritav ja sertifitseeritud reitinguagentuur. Selleks peaks rahaturufondide valitsejatel olema õigus luua sisemenetlus, et valida reitinguagentuurid, mis sobivad rahaturufondi konkreetse investeerimisportfelliga kõige paremini, ning määrata, millise sagedusega rahaturufond peaks nende agentuuride reitinguid jälgima. Reitinguagentuuride valik peaks olema ajalisel plaanis järjepidev.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 1).

- (32) Võttes arvesse tööd, mida on tehtud sellistes rahvusvahelistes organites nagu IOSCO ja FSB ning liidu õiguses astutud samme, et vähendada investorite liigset tuginemist krediidireitingutele, sealhulgas selliseid liidu õigusakte nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1060/2009 ning direktiiv 2013/14/EL,¹ ei ole kohane keelata ühelgi tootel (sh rahaturufondil) kolmandalt isikult krediidireitingu tellimist või rahastamist.
- (33) Tagamaks, et rahaturufondide valitsejad ei kasutaks rahaturuinstrumentide, väärtpaberistamise või varaga tagatud kommertsväärtpaberite krediidikvaliteedi hindamisel erinevaid hindamiskriteeriumeid ega määraks seega samale instrumendile erinevaid riskitunnuseid, on väga tähtis, et rahaturufondide valitsejad tugineksid samadele kriteeriumitele. Selleks tuleks rahaturuinstrumentide, väärtpaberistamise ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite hindamise miinimumkriteeriumid ühtlustada. Krediidikvaliteedi hindamise sisekriteeriumid on näiteks instrumendi emitendi kvantitatiivsed näitajad, nagu finantsnäitajad, bilansi dünaamika ja kasumlikkust käsitlevad suunised, millest igaüht hinnatakse ja võrreldakse samas sektoris tegutsevate konkurentide ja rühmadega, ning instrumendi emitendi kvalitatiivsed näitajad, nagu valitsemise tulemuslikkus ja ettevõttestrateegia, millest igaüht analüüsitakse selle kindlakstegemiseks, kas emitendi üldine strateegia ei kahjusta tema tulevast krediidikvaliteeti. Krediidikvaliteedi sisehindamise positiivne tulemus peaks kajastama instrumentide emitendi piisavat krediidivõimelisust ja instrumentide piisavat krediidikvaliteeti.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/14/EL, millega muudetakse direktiivi 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta, direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ning direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta seoses liigse tuginemisega krediidireitingutele (ELT L 145, 31.5.2013, lk 1).

- (34) Lähipaistva ja sidusa krediitlikvaliteedi sisehindamise menetluse väljatöötamiseks peaks rahaturufondi valitseja menetluse kulu ja krediitlikvaliteedi hindamise dokumenteerima. See nõue peaks tagama, et menetluses järgitakse selgeid nõudeid, mille täitmise üle on võimalik teostada järelevalvet, ning et taotluse korral teavitatakse investoreid ja pädevaid asutusi vastavalt käesolevale määrusele kasutatud metoodikast.
- (35) Rahaturufondide portfelli riski vähendamiseks on oluline seada lunastamisele ajalised piirangud, nähes ette maksimaalse lubatud kaalutud keskmise tähtaja ning kaalutud keskmise kestuse.
- (36) Kaalutud keskmist tähtaega kasutatakse selleks, et mõõta rahaturufondi tundlikkust rahaturu muutuvate intressimäärade suhtes. Kaalutud keskmise tähtaja kindlaksmääramisel peaksid rahaturufondide valitsejad võtma arvesse finantstuletisinstrumentide, hoiuste, repolepingute ja pöördrepolingute mõju ning kajastama seda mõju rahaturufondi intressimäärariskile. Kui rahaturufond sõlmib vahetustehingu, et riskipositsioon oleks ujuva intressi asemel seotud fikseeritud intressimääraga instrumendiga, tuleks seda asjaolu kaalutud keskmise tähtaja kindlaksmääramisel arvesse võtta.

- (37) Kaalutud keskmist kestust kasutatakse rahaturufondi investeringute portfelli krediidiriski mõõtmiseks, kuna pikemaajalisem väärtpaberi põhiosa lunastamise edasilükkamine tähendab suuremat krediidiriski. Kaalutud keskmist kestust kasutatakse ka rahaturufondi investeringute portfelli likviidsusriski piiramiseks. Erinevalt kaalutud keskmise tähtaja arvutamisest ei võimalda kaalutud keskmise kestuse arvutamine ujuva intressimääraga väärtpaberite ja struktureeritud finantsinstrumentide puhul kasutada intressimäära korrigeerimise kuupäevi ja seetõttu kasutatakse ainult finantsinstrumendi nimetatud lunastamise aega. Kaalutud keskmise kestuse arvutamises kasutatav lunastamise aeg on õigusliku tagasivõtmise kuupäevani järelejäänud tähtaeg, sest see on ainus kuupäev, mille puhul fondivalitseja võib mõistlikult eeldada, et instrument lunastatakse. Mõnede väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite alusvara eripära tõttu peaks amortiseeritavate instrumentide puhul olema võimalik võtta kaalutud keskmise kestuse aluseks amortiseeritavate instrumentide lunastamisaja arvutus, mis põhineb kas selliste instrumentide lepingulisel amortisatsiooniprofiilil või alusvara (millest tekib selliste instrumentide tagasivõtmiseks vajalik rahavoog) amortisatsiooniprofiilil.

- (38) Selleks et tugevdada rahaturufondide suutlikkust tulla toime tagasivõtmisega ja välistada nende varade likvideerimist järsult alandatud hindadega, peaksid rahaturufondid hoidma pidevalt vähemalt minimaalse koguse päevase või nädalase tähtajaga likviidseid varasid. Päevase tähtajaga varad peaksid hõlmama selliseid varasid nagu raha, väärtpaberid, mille tähtaeg saabub ühe tööpäeva jooksul, ja pöördrepolepingud. Nädalase tähtajaga varad peaksid hõlmama selliseid varasid nagu raha, väärtpaberid, mille tähtaeg saabub ühe nädala jooksul, ja pöördrepolepingud. Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide korral peaks nädalase likviidsuse nõude täitmisel olema võimalik arvesse võtta ka piiratud protsendimäära riigi võlakirjadest, mille järelejäänud tähtaeg on 190 päeva ja mida saaks arveldada ühe tööpäeva jooksul. Muutuva puhasväärtusega rahaturufondide puhul peaks nädalase likviidsuse nõude täitmisel olema võimalik arvesse võtta ka piiratud protsendimäära rahaturuinstrumente või kõlblike rahaturufondide osakuid ja aktsiaid, kui neid on võimalik arveldada viie tööpäeva jooksul. Päevase ja nädalase tähtajaga vara osakaalu arvutamiseks tuleks võtta arvesse vara õigusliku tagasivõtmise tähtpäeva. Arvestada võib valitseja võimalust leping lühikese aja jooksul lõpetada. Näiteks kui pöördrepolepingu saab lõpetada ühepäevase etteteatamisega, tuleks seda käsitada ühepäevase tähtajaga varana. Kui valitsejal on võimalik võtta hoiukontolt raha välja ühepäevase etteteatamisega, võib seda käsitada ühepäevase tähtajaga varana. Kui finantsinstrument hõlmab müügioptsiooni ja müüki võib vabalt päeva jooksul või järgmise viie tööpäeva jooksul teostada ning müügioptsiooni tehinguhind ei erine palju instrumendi eeldatavast väärtusest, tuleks seda instrumenti lugeda vastavalt kas ühepäevase või nädalase tähtajaga varaks.

- (39) Võttes arvesse, et rahaturufondid võivad investeerida eri tähtajaga varadesse, on investoritel oluline eristada rahaturufondide eri kategooriaid. Seepärast tuleks rahaturufond klassifitseerida kas lühiajaliseks rahaturufondiks või standardseks rahaturufondiks. Lühiajaliste rahaturufondide eesmärk on pakkuda rahaturu intressimäärasid järgivat investeeringutasuvust, tagades samal ajal investoritele võimalikult kõrgel tasemel kaitse. Kuna kaalutud keskmine tähtaeg ja kaalutud keskmine kestus on lühikesed, püsivad lühiajaliste rahaturufondide kestusrisk ja krediidirisk madalal tasemel.
- (40) Standardsete rahaturufondide eesmärk on saavutada rahaturgude investeeringutasuvusest mõnevõrra suurem investeeringutasuvus ning seepärast investeerivad nad pikendatud tähtajaga varadesse. Selliste paremate tulemuste saavutamiseks peaks standardsetel rahaturufondidel olema lubatud kasutada portfelli riski puhul, näiteks vara kaalutud keskmise tähtaja ja vara kaalutud keskmise kestuse puhul kõrgemat ülempiiri.
- (41) Direktiivi 2009/65/EÜ artikli 84 kohaselt võivad eurofondidest rahaturufondide valitsejad osakute ja aktsiate tagasivõtmise erandjuhul ajutiselt peatada, kui asjaolud seda nõuavad. Direktiivi 2011/61/EL artikli 16 ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013¹ artikli 47 kohaselt võivad alternatiivsetest investeerimisfondidest rahaturufondide valitsejad kasutada erikorda, et tulla toime fondi varade ootamatu mittelikviidsusega.

¹ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, depositeerimise, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1).

- (42) Likviidsuse nõuetekohase juhtimise tagamiseks peaksid rahaturufondid kehtestama oma investorite tundmaõppimiseks kindlad tegevuspõhimõtted ja menetlused.
- Tegevuspõhimõtted, mille kehtestab rahaturufondi valitseja, peaksid aitama mõista rahaturufondi investoribaasi määral, mis võimaldaks suuremahulisi väljamakseid prognoosida. Vältimaks olukorda, kus rahaturufondil tuleb hakkama saada ulatuslike ootamatute väljamaksetega, tuleks pöörata erilist tähelepanu suurtele investoritele, kes esindavad märkimisväärset osa rahaturufondi varadest, näiteks kui ühe investori vara ületab päevase tähtajaga instrumentide osakaalu. Kui võimalik, peaks rahaturufondi valitseja alati tegema kindlaks investorite isikud, isegi kui nad on esindatud esindajakontode, portaalide või mõne muu kaudse ostja poolt.
- (43) Osana usaldusväärsest riskijuhtimisest peaks rahaturufond tegema vähemalt kaks korda aastas stressiteste. Kui stressitestide tulemused osutavad puudujääkidele, eeldatakse rahaturufondi valitsejalt rahaturufondi stabiilsuse tugevdamiseks meetmete võtmist.

- (44) Varade tegeliku väärtuse kajastamiseks tuleks eelistada turuhinnas hindamist. Kui turuhinnas hindamine kajastab vara väärtust usaldusväärselt, ei tohiks rahaturufondi valitsejal olla lubatud kasutada mudelipõhist hindamist, sest mudelipõhine hindamine annab üldiselt ebatäpsema väärtuse. Turuhinnas hinnatud väärtust peetakse üldiselt usaldusväärseks selliste varade puhul nagu riigi ja kohalike omavalitsuste võlakirjad ning keskmise ja lühikese tähtajaga võlaväärtpaberid. Kommertsväärtpaberite või hoiusesertifikaatide hindamisel peaks rahaturufondi valitseja kontrollima, kas järelturu hinnakujundus on täpne. Ka emitendi pakutavat tagasiostuhinda peetakse kommertsväärtpaberi heaks hinnanguliseks väärtuseks. Mõnda vara on selle olemuse tõttu raske turuhinnas hinnata, näiteks mõningaid börsiväliseid tuletisinstrumente, millega kaubeldakse vähe. Kui see nii on ja turuhinnas hindamine ei võimalda vara väärtust usaldusväärselt hinnata, peaks rahaturufondi valitseja määrama varale õiglase väärtuse mudelipõhise hindamise teel, näiteks peaks valitseja kasutama selliseid turuandmeid nagu võrreldavate emissioonide ja võrreldavate emitentide tootlused, või diskonteerima vara rahavoo. Mudelipõhises hindamises kasutatakse vara õiglase väärtuse kindlaks tegemiseks finantsmudeleid. Sellised mudelid võib näiteks välja töötada rahaturufond ise, aga rahaturufond võib ka kasutada kolmandate isikute, nt andmemüüjate mudeleid.
- (45) Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide eesmärk on säilitada investeeritud kapital, tagades samas likviidsuse kõrge taseme. Enamiku valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide puhul on investoritele tulu jagamisel määratud vara puhasväärtus osaku või aktsiate hulga kohta, näiteks 1 euro, 1 USA dollar või 1 naelsterling. Teiste valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide puhul kogutakse tulu fondi vara puhasväärtusesse, säilitades vara sisemise väärtuse püsival tasemel.

- (46) Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide eripära arvessevõtmiseks tuleks neil lubada ka teatavate varade puhul kasutada liidu poolt vastu võetud rahvusvahelistes raamatupidamisstandardites sätestatud rahvusvaheliselt tunnustatud amortiseeritud soetusmaksumuse meetodit. Olenemata sellest peaksid valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondid ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondid arvutama oma vara väärtuse turuhinnas hindamise või mudelipõhise hindamise teel, tagamaks, et igal ajal on võimalik jälgida erinevust osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse ja osaku või aktsia puhasväärtuse vahel.
- (47) Kuna rahaturufond peaks avaldama vara puhasväärtuse, mis kajastab kõiki muudatusi tema vara väärtuses, tuleks vara avaldatud puhasväärtus ümardada lähima baaspunktini või samaväärse ühikuni. Seetõttu tuleks juhul, kui vara puhasväärtus avaldatakse kindlas vääringus (näiteks 1 euro), näidata väärtuse täiendav muutus alati, kui see on vähemalt 0,0001 eurot. Kui vara puhasväärtus on 100 eurot, tuleks väärtuse täiendav muutus näidata alati, kui see on vähemalt 0,01 eurot. Lisaks, kui rahaturufond on valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond, peaks rahaturufondil olema võimalik avaldada püsiv puhasväärtus ning püsiva puhasväärtuse ja puhasväärtuse vahe. Sellisel juhul arvutatakse püsiv puhasväärtus selle ümardamisega lähima sendini (iga 0,01 euro suuruse muutuse korral).
- (48) Selleks, et leevendada pingelistes turuolukordades investoritelt osakute või aktsiate võimalikku tagasivõtmist, peaksid valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondides ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondides olema kehtestatud sätted tagasivõtmise tasu ning osakute või aktsiate tagasivõtmise piirangute kohta, et tagada investorite kaitse ja ära hoida investeeringust esimesena väljuvate isikute eelisolukorda. Tagasivõtmise tasu peaks asjakohaselt kajastama rahaturufondi likviidsuse hoidmise maksumust ega tohiks olla trahv, mis kompenseeriks teistele investoritele investeeringu tagasinõudmisega tekitatud kahju.

- (49) Rahaturufondile kolmanda isiku antud toetus, mille eesmärk on säilitada likviidsus või stabiilsus või mis tegelikult sellisel viisil toimib, suurendab rahaturufondide sektori ja ülejäänud finantssektori vahel negatiivse mõju ülekandumise riski. Kolmandatel isikutel, sh krediidasutused, muud finantseerimisasutused või rahaturufondiga samasse rühma kuuluvad juriidilised isikud, kes sellist toetust annavad, võiks olla huvi seda teha, sest neil on kas majandushuvi rahaturufondi valitsevas ettevõtjas või nad püüavad vältida võimalikku maine kahjustamist juhul, kui nende nimi seostatakse rahaturufondi maksejõuetusega. Kuna sellised kolmandad isikud ei võta alati sõnaselget kohustust toetust anda või see tagada, ei ole kindel, et kas siis, kui rahaturufond toetust vajab, talle seda ka antakse. Seetõttu tekitab sponsortoetuse vabatahtlik laad turuosalistes ebakindlust seoses sellega, kes kannab rahaturufondi kahjumi, kui see peaks tekkima. Ebastabiilses finantsolukorras, kus finantsriskid avalduvad ulatuslikumalt ning sponsorite majanduslik elujõulisus ja nende suutlikkus rahaturufonde toetada tekitab küsimusi, muudab selline ebakindlus rahaturufondid investeringutest massilise väljumise suhtes veelgi haavatumaks. Nendel põhjustel peaks rahaturufondide toetamine kolmandate isikute poolt olema keelatud.
- (50) Enne rahaturufondi investeerimist tuleks investorit sõnaselgelt teavitada sellest, kas rahaturufond on lühiajaline või standardne ja kas on tegemist valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi, vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi või muutuva puhasväärtusega rahaturufondiga. Et mitte tekitada investorites põhjendamatuid ootusi, tuleks ka kõikides turustusdokumentides selgelt täpsustada, et rahaturufondid ei ole tagatud investeringuid pakkuvad ettevõtjad. Rahaturufondid peaksid investoritele iga nädal kättesaadavaks tegema ka teatava muu teabe, sh portfelli tähtaegade jaotus, krediidiprofiil ja rahaturufondi kümne suurima osaluse üksikasjad.

- (51) Lisaks direktiivi 2009/65/EÜ või 2011/61/EL alusel juba nõutavatele aruannetele ja selleks, et tagada pädevate asutuste suutlikkus avastada rahaturufondide turul esinevad riskid, neid jälgida ja neile reageerida, peaksid rahaturufondid esitama oma pädevatele asutustele ka rahaturufondi puudutava teabe üksikasjaliku loetelu, sh rahaturufondi liik ja tunnused, investeringute portfelli näitajad ja teave portfellis sisalduvate varade kohta. Pädevad asutused peaksid koguma selliseid andmeid järjepidevalt kogu liidus, et saada sisulisi teadmisi peamiste suundumuste kohta rahaturufondide turul. Liidu rahaturufondide turu võimalike mõjude ühise analüüsi hõlbustamiseks tuleks need andmed esitada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010¹ loodud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele) (edaspidi „Väärtpaberiturujärelevalve“), kes peaks looma rahaturufondide keskse andmebaasi.
- (52) Rahaturufondi pädev asutus peaks kontrollima, kas rahaturufond suudab käesolevat määrust pidevalt järgida. Seepärast tuleks pädevatele asutustele anda kõik järelevalve- ja uurimisvolitused, sh õigus määrata teatavaid karistusi ja kehtestada teatavaid meetmeid, mis on vajalikud nende käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks. Nimetatud volitused ei tohiks piirata direktiividega 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL antud volitusi. Eurofondide või alternatiivsete investeerimisfondide pädevad asutused peaksid kontrollima ka kõikide käesoleva määruse jõustumise ajal tegutsevate rahaturufondide tunnustega investeerimisfondide nõuetele vastavust.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (53) Käesoleva määruse tehniliste sätete täpsustamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada ristviide lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamise ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite kindlakstegemise kriteeriumidele, määrata kindlaks varadele kohaldatavad kvantitatiivse ja kvalitatiivse likviidsuse ja krediitkvaliteedi nõuded ning määrata kindlaks krediitkvaliteedi hinnangu kriteeriumid. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (54) Samuti tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaste rakendusaktidega vastu rakenduslikke tehnilisi standardeid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15. Väärtpaberiturujärelevalvele tuleks anda ülesanne koostada komisjonile esitamiseks rakenduslikud tehnilised standardid seoses pädevatele asutustele mõeldud aruandevormiga, mis sisaldab rahaturufonde käsitlevat teavet.
- (55) Väärtpaberiturujärelevalvel peaks seoses käesoleva määrusega olema võimalik teostada kõiki talle direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL alusel antud volitusi. Samuti tehakse talle ülesandeks töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (56) Komisjon peaks käesoleva määruse läbi vaatama hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Läbivaatamise käigus tuleks arvesse võtta käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemusi ning analüüsida rahaturufondide eri majanduslikele aspektidele avaldunud mõju. Selles tuleks ka arvesse võtta mõju investoritele, rahaturufondidele ja rahaturufondide valitsejatele liidus. Samuti tuleks selles hinnata rolli, mis rahaturufondidel on liikmesriikide emiteeritud või tagatud võlakohustuste ostmisel, võttes samas arvesse sellise võla erilist iseloomu, kuna sellel on määrav roll liikmesriikide rahastamisel. Lisaks tuleks läbivaatamisel võtta arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013¹ artikli 509 lõikes 3 osutatud aruannet, käesoleva määruse mõju lühiajalistele rahastamisturgudele ja regulatiivseid suundumusi rahvusvahelisel tasandil. Hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] peaks komisjon esitama aruande selle kohta, kas ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimise 80 % kvoodi kehtestamine on teostatav, kuna ELi valitsemissektori lühiajaliste võlakohustuste emiteerimise suhtes kohaldatakse liidu õigusakte, mis seetõttu õigustab usaldusväärse järelevalve seisukohast eeliskohtlemist võrreldes liitu mittekuuluvate riikide valitsemissektori võlaga. Arvestades ELi valitsemissektori lühiajaliste võlainstrumentide praegust nappust ja ebakindlust seoses äsja loodud vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide arenguga, peaks komisjon selle, kas ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimise 80 % kvoodi kehtestamine on teostatav, läbi vaatama hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], ning andma sealjuures hinnangu selle kohta, kas vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi mudel on muutunud liitu mittekuuluvate riikide valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondidele kohaseks alternatiiviks.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- (57) Rahaturufonde käsitlevad uued ühtsed õigusnormid peaksid vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ¹ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 45/2001².
- (58) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tagada terves liidus rahaturufondide suhtes kohaldatavad ühtsed usaldatavus-, valitsemis- ja läbipaistvusnõuded, võttes samal ajal täielikult arvesse vajadust saavutada tasakaal rahaturufondide turvalisuse ja usaldusväärsuse ning rahaturgude tõhusa toimimise ja nende eri sidusrühmade kulude vahel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning neid on, arvestades nende ulatust ja mõju, võimalik paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (59) Käesoleva määruse rahaturufonde käsitlevates uutes ühtsetes õigusnormides järgitakse põhiõigusi ning põhimõtteid, mida on tunnustatud eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige tarbijakaitset, ettevõtlusvabadust ja isikuandmete kaitset. Rahaturufonde käsitlevaid uusi ühtseid õigusnorme tuleks kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse liidus asutatud, valitsetavatele või turustatavatele rahaturufondidele esitatavad nõuded, mis käsitlevad finantsinstrumente, millesse rahaturufond võib investeerida, rahaturufondi investeringute portfelli ja rahaturufondi vara hindamist ning rahaturufondide aruandlust.

Käesolevat määrust kohaldatakse investeerimisfondidele,

- a) mis vajavad eurofondi tegevusluba või millele on antud eurofondi tegevusluba direktiivi 2009/65/EÜ alusel või mis on direktiivi 2011/61/EL kohaselt alternatiivsed investeerimisfondid;
 - b) mis investeerivad lühiajalistesse varadesse ja
 - c) mille omaette või kumulatiivne eesmärk on pakkuda rahaturu intressimäärade liikumist järgivat investeringutasuvust või säilitada investeringu väärtus.
2. Liikmesriigid ei tohi käesoleva määrusega hõlmatud valdkonnas kehtestada lisanõudeid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „lühiajalised varad“ – finantsvarad, mille järelejäänud tähtaeg ei ületa kahte aastat;
- 2) „rahaturuinstrumentid“ – direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis o määratletud rahaturuinstrumentid ja komisjoni direktiivi 2007/16/EÜ¹ artiklis 3 osutatud instrumentid;
- 3) „vabalt võõrandatavad väärtpaberid“ – direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis n määratletud vabalt võõrandatavad väärtpaberid ja direktiivi 2007/16/EÜ artikli 2 lõikes 1 osutatud instrumentid;
- 4) „repoleping“ – leping, mille alusel üks pool annab väärtpaberid või õigused, mis annavad omandiõiguse väärtpaberitele, üle vastaspoolele, kohustudes need kindlaks määratud või kindlaks määrataval kuupäeval kindla hinna eest tagasi ostma;
- 5) „pöördrepoleping“ – leping, mille alusel üks pool saab vastaspoolelt väärtpaberid või omandi või väärtpaberitega seotud õigused, kohustudes need kindlaks määratud või kindlaks määrataval kuupäeval kindla hinna eest tagasi müüma;

¹ Komisjoni 19. märtsi 2007. aasta direktiiv 2007/16/EÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamist käsitleva nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ rakendamise kohta seoses teatavate mõistete selgitamisega (ELT L 79, 20.3.2007, lk 11).

- 6) „väärtpaberite laenuks andmine“ ja „väärtpaberite laenuks võtmine“ – tehing, mille alusel asutus või tema vastaspool annab üle väärtpaberid, tingimusel et laenuks võtja kohustub tagastama samaväärsed väärtpaberid teataval kuupäeval või kui üleandja seda nõuab; nimetatud tehing on selle asutuse jaoks, kes väärtpaberid üle annab, väärtpaberite laenuks andmine, ja selle asutuse jaoks, kellele need üle antakse, väärtpaberite laenuks võtmine;
- 7) „väärtpaberistamine“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 61 määratletud väärtpaberistamine;
- 8) „turu hinnas hindamine“ – positsioonide hindamine selliste kättesaadavate sulgemishindade põhjal, mille allikad on sõltumatud (sealhulgas börsihinnad, börsisaali ekraanihinnad või mitme sõltumatu hea mainega maakleri noteeringud);
- 9) „mudelipõhine hindamine“ – hindamine, mille korral kasutatakse võrdlusalust, ekstrapoleerimist või muud ühel või mitmel turusisendil põhinevat arvutust;
- 10) „amortiseeritud soetusmaksumuse meetod“ – hindamismeetod, mille puhul võetakse arvesse vara soetusmaksumust ning kohandatakse seda väärtust ülekursside (või alakursside) amortiseerimisega kuni selle lunastamiseni;
- 11) „valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond“ – rahaturufond,
- a) millega püütakse säilitada osaku või aktsia muutumatu puhasväärtus;
 - b) mille puhul fondi tulu koguneb iga päev ja selle võib kas investoritele välja maksta või kasutada suurema arvu fondi osakute või aktsiate ostmiseks;

- c) mille varasid hinnatakse üldiselt amortiseeritud soetusmaksumuse meetodil ning vara puhasväärtus ümardatakse lähima protsendipunkti või samaväärse valuutaühikuni ja
 - d) mis investeerib vähemalt 99,5 % oma varadest artikli 17 lõikes 7 osutatud instrumentidesse, artikli 17 lõikes 7 osutatud valitsemissektori võlakohustusega tagatud pöördrepolepingutesse ja rahasse;
- 12) „vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond“ – rahaturufond, mis vastab artiklites 29, 30 ja 32 ning artikli 33 lõike 2 punktis b sätestatud erinõuetele;
 - 13) „muutuva puhasväärtusega rahaturufond“ – rahaturufond, mis vastab artiklites 29 ja 30 ning artikli 33 lõikes 1 sätestatud erinõuetele;
 - 14) „lühiajaline rahaturufond“ – rahaturufond, mis investeerib artikli 10 lõikes 1 osutatud kõlblikesse rahaturuinstrumentidesse ja millele kohaldatakse artiklis 24 rahaturufondi investeeringute portfelli esitatavaid nõudeid;
 - 15) „standardne rahaturufond“ – rahaturufond, mis investeerib artikli 10 lõigetes 1 ja 2 osutatud kõlblikesse rahaturuinstrumentidesse ja millele kohaldatakse artiklis 25 rahaturufondi investeeringute portfelli esitatavaid nõudeid;
 - 16) „krediidiasutus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
 - 17) „rahaturufondi pädev asutus“:
 - a) eurofondide puhul eurofondi päritoluliikmesriigi pädev asutus, mis on määratud kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikliga 97;

- b) ELi alternatiivsete investeerimisfondide puhul direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis p määratletud alternatiivse investeerimisfondi päritoluliikmesriigi pädev asutus;
- c) kolmandate riikide alternatiivsete investeerimisfondide puhul üks järgmistest:
 - i) selle liikmesriigi pädev asutus, kus kolmanda riigi alternatiivset investeerimisfondi liidus ilma tegevusloata turustatakse;
 - ii) kolmanda riigi alternatiivset investeerimisfondi valitseva ELi alternatiivse investeerimisfondi valitseja pädev asutus, juhul kui kolmanda riigi alternatiivset investeerimisfondi turustatakse liidus Euroopa tegevusloa alusel või kui seda liidus ei turustata;
 - iii) viiteliikmesriigi pädev asutus, juhul kui kolmanda riigi alternatiivset investeerimisfondi ei valitse ELi alternatiivse investeerimisfondi valitseja ja seda turustatakse liidus tegevusloa alusel;
- 18) „lunastamise tähtpäev“ – kuupäev, mil väärtpaberi põhiosa tuleb täielikult tagasi maksta ning millega ei kaasne valikulisust;
- 19) „kaalutud keskmine tähtaeg“ – keskmine ajavahemik kõikide rahaturufondis olevate alusvarade lunastamise tähtpäevani, või kui see saabub varem, siis ajavahemik järgmise rahaturu intressimäära korrigeerimise kuupäevani, kajastades iga vara suhtelist osa;
- 20) „kaalutud keskmine kestus“ – keskmine ajavahemik kõikide rahaturufondis olevate alusvarade lunastamise tähtpäevani, kajastades iga vara suhtelist osa;
- 21) „järelejäänud tähtaeg“ – ajavahemik, mis on jäänud kuni väärtpaberi lunastamise tähtpäevani;

- 22) „lühikeseks müük“ – sellise instrumendi müük rahaturufondi poolt, mida rahaturufond müügilepingu sõlmimise ajal ei oma, sealhulgas selline müük, mille puhul rahaturufond on müügilepingu sõlmimise ajal instrumendi laenuks võtnud või leppinud kokku seda teha, kohustudes selle üle andma arveldamise käigus, välja arvatud:
- a) kummagi poole müük sellise repolepingu raames, mille kohaselt üks pool on nõustunud müüma teisele poolele väärtpaberi kokkulepitud hinnaga ja teine pool on võtnud kohustuse müüa see väärtpaber hilisemal kuupäeval muu kokkulepitud hinnaga tagasi, või
 - b) futuurlepingu või muu tuletislepingu sõlmimine, kui selles lepitakse kokku müüa väärtpaberid kokkulepitud hinnaga hilisemal kuupäeval;
- 23) „rahaturufondi valitseja“ – rahaturufondi puhul, mis on eurofond, eurofondi valitseja või eurofondi investeerimisettevõtja, kui tegemist on end ise valitseva eurofondiga, ning rahaturufondi puhul, mis on alternatiivne investeerimisfond, alternatiivse investeerimisfondi valitseja või alternatiivne investeerimisfond, mis valitseb end ise.

Artikkel 3

Rahaturufondi eri tüübid

1. Rahaturufond moodustatakse järgmist tüüpi rahaturufondina:
 - a) muutuva puhasväärtusega rahaturufondina;
 - b) valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondina või
 - c) vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondina.

2. Rahaturufondi tegevusloas märgitakse ära, millise lõikes 1 sätestatud tüüpi rahaturufondiga on tegemist.

Artikkel 4

Rahaturufondile tegevusloa andmine

1. Liidus võib investeerimisfondi rahaturufondina asutada, seda turustada või valitseda üksnes siis, kui sellele on antud tegevusluba vastavalt käesolevale määrusele.

Tegevusluba kehtib kõikides liikmesriikides.

2. Investeerimisfondile, mis taotleb esimest korda eurofondi tegevusluba direktiivi 2009/65/EÜ alusel ja rahaturufondi tegevusluba käesoleva määruse alusel, antakse rahaturufondi tegevusluba vastavalt direktiivile 2009/65/EÜ eurofondi tegevusloa andmise menetluse osana.

Kui investeerimisfond on direktiivi 2009/65/EÜ alusel juba eurofondi tegevusloa saanud, võib ta taotleda käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 sätestatud menetluse kohaselt tegevusluba rahaturufondina.

3. Investeerimisfondile, mis on alternatiivne investeerimisfond ning mis taotleb tegevusluba rahaturufondina käesoleva määruse alusel, antakse rahaturufondi tegevusluba kooskõlas artiklis 5 sätestatud tegevusloa andmise menetlusega.
4. Investeerimisfondile antakse rahaturufondi tegevusluba üksnes siis, kui rahaturufondi pädev asutus on veendunud, et rahaturufond suudab täita kõik käesoleva määruse nõuded.

5. Rahaturufondina tegevusloa saamiseks esitab investeerimisfond oma pädevale asutusele kõik järgmised dokumendid:
- a) rahaturufondi tingimused või põhikiri, sh märke selle kohta, millist tüüpi artikli 3 lõikes 1 osutatud rahaturufondiga on tegemist;
 - b) rahaturufondi valitseja andmed;
 - c) depositeoriumi andmed;
 - d) investoritele kättesaadav rahaturufondi kirjeldus või seda käsitlev teave;
 - e) II–VII peatükis osutatud nõuete täitmiseks vajalike korralduste ja menetluste kirjeldus või neid käsitlev teave;
 - f) muu teave või dokument, mida rahaturufondi pädev asutus taotleb, et kontrollida käesoleva määruse nõuete täitmist.
6. Pädevad asutused esitavad Väärtpaberiturujärelevalvele kord kvartalis teabe käesoleva määruse alusel väljastatud või kehtetuks tunnistatud tegevuslubade kohta.
7. Väärtpaberiturujärelevalve peab avalikku keskregistrit, mis sisaldab andmeid iga käesoleva määruse alusel tegevusloa saanud rahaturufondi, selle artikli 3 lõikele 1 vastava tüübi, rahaturufondi valitseja ja rahaturufondi pädeva asutuse kohta ning selle kohta, kas tegemist on lühiajalise või standardse rahaturufondiga. Register tehakse kättesaadavaks elektroonilisel kujul.

Artikkel 5

Alternatiivsetest investeerimisfondidest rahaturufondidele tegevusloa andmise menetlus

1. Alternatiivsele investeerimisfondile antakse rahaturufondi tegevusloa üksnes siis, kui rahaturufondi pädev asutus kiidab heaks direktiivi 2011/61/EL alusel juba tegevusloa saanud alternatiivse investeerimisfondi valitseja taotluse sellise rahaturufondi valitsemiseks, mis on alternatiivne investeerimisfond, ning kiidab heaks ka fonditingimused ja depositooriumi valiku.
 2. Esitades taotluse rahaturufondi valitsemiseks alternatiivse investeerimisfondina, esitab tegevusloa omav alternatiivse investeerimisfondi valitseja rahaturufondi pädevale asutusele:
 - a) depositooriumiga sõlmitud kirjaliku lepingu;
 - b) teabe alternatiivse investeerimisfondi portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ning haldusega seotud ülesannete edasiandmise korra kohta;
 - c) teabe selliste alternatiivsetest investeerimisfondidest rahaturufondide investeerimisstrateegiate, riskiprofiilide ja muude tunnuste kohta, mida alternatiivse investeerimisfondi valitseja valitseb või kavatseb valitseda.
- Rahaturufondi pädev asutus võib paluda alternatiivse investeerimisfondi valitseja pädevalt asutuselt selgitusi ja teavet esimeses lõigus loetletud dokumentide kohta või kinnitust selle kohta, kas rahaturufondid jäävad alternatiivsete investeerimisfondide valitsemise tegevusloa kohaldamisalasse. Alternatiivse investeerimisfondi valitseja pädev asutus vastab kümne tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.
3. Alternatiivse investeerimisfondi valitseja teatab kõigist hilisematest muudatustest lõikes 2 osutatud dokumentides rahaturufondi pädevale asutusele viivitamata.

4. Rahaturufondi pädev asutus jätab alternatiivse investeerimisfondi valitseja taotluse rahuldamata üksnes juhul, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:
- a) alternatiivse investeerimisfondi valitseja ei järgi käesolevat määrust;
 - b) alternatiivse investeerimisfondi valitseja ei järgi direktiivi 2011/61/EL;
 - c) alternatiivse investeerimisfondi valitseja pädev asutus ei ole alternatiivse investeerimisfondi valitsejale andnud tegevusluba rahaturufondide valitsemiseks;
 - d) alternatiivse investeerimisfondi valitseja ei ole esitanud lõikes 2 osutatud dokumente.
- Enne taotluse rahuldamata jätmist konsulteerib rahaturufondi pädev asutus alternatiivse investeerimisfondi valitseja pädeva asutusega.
5. Alternatiivse investeerimisfondina rahaturufondi tegevusloa andmise tingimuseks ei tohi seada nõuet, et alternatiivset investeerimisfondi valitseks alternatiivse investeerimisfondi valitseja, mis on tegevusloa saanud alternatiivse investeerimisfondi päritoluliikmesriigis, või et alternatiivse investeerimisfondi valitseja tegutseks või annaks oma ülesandeid edasi alternatiivse investeerimisfondi päritoluliikmesriigis.
6. Alternatiivse investeerimisfondi valitsejat teavitatakse kahe kuu jooksul pärast tervikliku taotluse esitamist, kas alternatiivsele investeerimisfondile on antud rahaturufondi tegevusluba või mitte.
7. Rahaturufondi pädev asutus ei anna tegevusluba, kui alternatiivsel investeerimisfondil on õiguslikult keelatud oma osakuid või aktsiaid oma päritoluliikmesriigis turustada.

Artikkel 6

Rahaturufondi nimetuse kasutamine

1. Eurofond või alternatiivne investeerimisfond kasutab enda kohta või oma emiteeritavate osakute või aktsiatega seoses nimetust „rahaturufond“ üksnes siis, kui eurofondile või alternatiivsele investeerimisfondile on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva määrusega.

Eurofond või alternatiivne investeerimisfond ei tohi kasutada eksitavat või ebatäpset nimetust, mis annaks alust arvata, et tegemist on rahaturufondiga, välja arvatud juhul, kui ta on käesoleva määruse alusel tegevusloa saanud.

Eurofond või alternatiivne investeerimisfond ei tohi omada tunnuseid, mis on väga sarnased artikli 1 lõikes 1 nimetatutega, välja arvatud juhul, kui ta on vastavalt käesolevale määrusele saanud rahaturufondi tegevusloa.

2. Nimetuse „rahaturufond“ või mingi muu nimetuse, mis viitab sellele, et eurofond või alternatiivne investeerimisfond on rahaturufond, kasutamine tähendab kasutamist kolmandatele isikutele suunatud dokumentides, prospektides, aruannetes, avaldustes, reklaamides, teadetes, kirjades või mis tahes muus materjalis, mis on suunatud või mõeldud levitamiseks potentsiaalsetele investoritele, osakuomanikele, aktsionäridele või pädevatele asutustele kirjalikult, suuliselt, elektrooniliselt või mis tahes muus vormis.

Artikkel 7

Kohaldatavad nõuded

1. Rahaturufond ja rahaturufondi valitseja peavad igal ajal vastama käesolevale määrusele.

2. Rahaturufond, mis on eurofond, ja sellise rahaturufondi valitseja peavad igal ajal vastama direktiivi 2009/65/EÜ nõuetele, välja arvatud juhul, kui käesolevas määruses on ette nähtud teisiti.
3. Rahaturufond, mis on alternatiivne investeerimisfond, ja sellise rahaturufondi valitseja peavad igal ajal vastama direktiivi 2011/61/EL nõuetele, välja arvatud juhul, kui käesolevas määruses on ette nähtud teisiti.
4. Rahaturufondi valitseja vastutab käesoleva määruse nõuetele vastavuse tagamise eest ja kannab vastutust käesoleva määruse rikkumisest tuleneva kahju eest.
5. Käesolev määrus ei takista rahaturufondidel kohaldada käesoleva määrusega nõutavatest rangemaid investeerimispiiranguid.

II peatükk

Rahaturufondide investeerimispoliitikaga seotud kohustused

I JAGU

ÜLDSÄTTED JA KÕLBLIK VARA

Artikkel 8

Üldpõhimõtted

1. Kui rahaturufond koosneb enam kui ühest investeerimisüksusest, käsitatakse iga üksust II–VII peatüki kohaldamisel eraldi rahaturufondina.

2. Rahaturufondile, millel on eurofondi tegevusluba, ei kohaldata direktiivi 2009/65/EÜ artiklites 49–50a, artikli 51 lõikes 2 ning artiklites 52–57 eurofondi investeerimispoliitika kohta kehtestatud kohustusi, välja arvatud juhul, kui käesolevas määruses on sõnaselgelt ette nähtud teisiti.

Artikkel 9

Kõlblik vara

1. Rahaturufond investeerib ainult ühte või mitmesse järgmistest finantsvara kategooriatest ning üksnes käesolevas määruses sätestatud tingimustel:
- a) rahaturuinstrumendid, sh finantsinstrumendid, mida emiteerivad või tagavad eraldi või ühiselt liit, liikmesriikide valitsused, piirkondlikud või kohalikud omavalitsused või liikmesriikide keskpangad, Euroopa Keskpank, Euroopa Investeerimispank, Euroopa Investeerimisfond, Euroopa stabiilsusmehhanism, Euroopa Finantsstabiilsuse Fond, kolmanda riigi keskasutus või keskpank, Rahvusvaheline Valuutafond, Rahvusvaheline Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Euroopa Nõukogu Arengupank, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank või muu asjaomane rahvusvaheline finantseerimisasutus või organisatsioon, millesse kuulub üks või mitu liikmesriiki;
 - b) kõlblikud väärtpaberistamised ja varaga tagatud kommertsväärtpaberid;
 - c) hoiused krediidasutustes;
 - d) finantstuletisinstrumendid;

- e) repolepingud, mis vastavad artiklis 14 sätestatud tingimustele;
- f) pöördrepolepingud, mis vastavad artiklis 15 sätestatud tingimustele;
- g) teiste rahaturufondide osakud või aktsiad.

2. Rahaturufond ei tegele ühegi järgmise tegevusega:

- a) investeerimine muudesse varadesse kui need, millele on osutatud lõikes 1;
- b) ühegi järgmise instrumendi lühikeseks müümine: rahaturuinstrumentid, väärtpaberistamised, varaga tagatud kommertsväärtpaberid ning teiste rahaturufondide osakud või aktsiad;
- c) otseste või kaudsete riskipositsioonide võtmine aktsiakapitalis või kaupades, sealhulgas tuletisinstrumentide, neid esindavate sertifikaatide, neil põhinevate indeksite või mis tahes muude vahendite või instrumentide kaudu, mis tekitaks nendega seotud riskipositsiooni;
- d) väärtpaberite laenuks andmise lepingute või väärtpaberite laenuks võtmise lepingute või mis tahes muude lepingute sõlmimine, mis koormaks rahaturufondi varasid;
- e) raha laenuks võtmine ja laenuks andmine.

3. Rahaturufond võib direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõike 2 kohaselt omada lisakäibekapitali.

Artikkel 10
Kõlblikud rahaturuinstrumendid

1. Rahaturufond võib investeerida rahaturuinstrumenti, kui see vastab kõikidele järgmistele nõuetele:
 - a) see kuulub ühte direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõike 1 punktis a, b, c või h osutatud rahaturuinstrumentide kategooriasse;
 - b) sellel on üks järgmistest alternatiivsetest omadustest:
 - i) emiteerimise ajal jääb selle lunastamise tähtpäevani 397 päeva või vähem;
 - ii) selle järelejäänud tähtaeg on 397 päeva või vähem;
 - c) rahaturuinstrumendi emitent ja rahaturuinstrumendi kvaliteet on saanud vastavalt artiklitele 19–22 positiivse hinnangu;
 - d) kui rahaturufond investeerib väärtpaberistamisse või varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse, kohaldatakse sellele artiklis 11 sätestatud nõudeid.
2. Piiramata lõike 1 punkti b kohaldamist, lubatakse standardsetel rahaturufondidel investeerida ka rahaturuinstrumentidesse, mille järelejäänud tähtaeg kuni õigusliku tagasivõtmise tähtpäevani on kuni kaks aastat, tingimusel et aeg, mis on jäänud kuni intressimäära korrigeerimise järgmise kuupäevani, on 397 päeva või vähem. Sel eesmärgil korrigeeritakse ujuva intressiga rahaturuinstrumente ja püsiintressiga rahaturuinstrumente, mille riski on maandatud vahetustehinguga, vastavalt rahaturu intressimäärale või indeksile.

3. Lõike 1 punkti c ei kohaldata nende rahaturuinstrumentide suhtes, mille emitent või tagaja on liit, liikmesriigi keskasutus või keskpank, Euroopa Keskpank, Euroopa Investeeringuspank, Euroopa stabiilsusmehhanism või Euroopa Finantsstabiilsuse Fond.

Artikkel 11

Kõlblikud väärtpaberistamised ja varaga tagatud kommertsväärtpaberid

1. Nii väärtpaberistamist kui ka varaga tagatud kommertsväärtpaberit käsitatakse rahaturufondi poolt investeerimiskõlblikuna, kui väärtpaberistamine või varaga tagatud kommertsväärtpaber on piisavalt likviidne, on saanud vastavalt artiklitele 19–22 positiivse hinnangu ning on üks järgmisest:
- a) komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61¹ artiklis 13 osutatud väärtpaberistamine;
 - b) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud varaga tagatud kommertsväärtpaber,
 - i) mida täielikult toetab reguleeritud krediitiasutus, mis katab kõik likviidsus-, krediidi- ja olulisemad lahjendusriskid ning varaga tagatud kommertsväärtpaberiga seotud jooksvad tehingukulud ja jooksvad programmikulud, kui see on vajalik investorile varaga tagatud kommertsväärtpaberi maksumusest mis tahes summa täieliku väljamaksmise tagamiseks;
 - ii) mis ei ole edasiväärtpaberistamine ning väärtpaberistamise aluseks olevad riskipositsioonid ei hõlma ühegi varaga tagatud kommertsväärtpaberi tehingu tasandil väärtpaberistamise positsiooni;

¹ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediitiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

iii) mis ei sisalda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 242 punktis 11 määratletud sünteetilist väärtpaberistamist;

c) mis on lihtne, läbipaistev ja standarditud väärtpaberistamine või varaga tagatud kommertsväärtpaber.

2. Lühiajaline rahaturufond võib investeerida lõikes 1 osutatud väärtpaberistamisse või varaga tagatud kommertsväärtpaberisse, kui on täidetud mõni järgmine kohaldatav tingimus:

a) lõike 1 punktis a osutatud väärtpaberistamise lunastamise tähtpäevani jääb emiteerimise ajal kaks aastat või vähem ja aeg, mis on jäänud kuni intressimäära korrigeerimise järgmise kuupäevani, on 397 päeva või vähem;

b) lõike 1 punktides b ja c osutatud väärtpaberistamise või varaga tagatud kommertsväärtpaberi lunastamise tähtpäevani jääb emiteerimise ajal või järelejäanud tähtajani jääb 397 päeva või vähem;

c) lõike 1 punktides a ja c osutatud väärtpaberistamine on amortiseeritav instrument ja selle kaalutud keskmine kestus on kaks aastat või vähem.

3. Standardne rahaturufond võib investeerida lõikes 1 osutatud väärtpaberistamisse või varaga tagatud kommertsväärtpaberisse, kui on täidetud mõni järgmine kohaldatav tingimus:

a) lõike 1 punktides a, b ja c osutatud väärtpaberistamise ja varaga tagatud kommertsväärtpaberi lunastamise tähtpäevani jääb emiteerimise ajal või järelejäanud tähtaeg on kaks aastat või vähem ja aeg, mis on jäänud kuni intressimäära korrigeerimise järgmise kuupäevani, on 397 päeva või vähem;

b) lõike 1 punktides a ja c osutatud väärtpaberistamine on amortiseeritav instrument ja selle kaalutud keskmine kestus on kaks aastat või vähem.

4. Komisjon võtab kuue kuu möödumisel kavandatud lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamise määruse jõustumise kuupäevast vastavalt käesoleva määruse artiklile 45 vastu delegeeritud õigusakti, millega muudetakse käesolevat artiklit, kehtestades ristviite lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamise ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite kindlakstegemise kriteeriumidele vastavates nimetatud määruse sätetes. Muudatus jõustub hiljemalt kuue kuu möödumisel nimetatud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäevast või kavandatud lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamise määruse asjaomaste sätete kohaldamise alguskuupäevast, olenevalt sellest, kumb on hilisem.

Esimese lõigu tähenduses hõlmavad lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamise ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite kindlakstegemise kriteeriumid vähemalt järgmist:

- a) väärtpaberistamise lihtsusega seotud nõuded, sh see, et tegemist on tegeliku müügiga, ja riskipositsioonide ülevõtmisega seotud standardite järgimine;
- b) väärtpaberistamise standardimisega seotud nõuded, sh riski enda kanda jätmise nõuded;
- c) väärtpaberistamise läbipaistvusega seotud nõuded, sh võimalike investorite teavitamine;
- d) varaga tagatud kommertsväärtpaberite puhul lisaks punktidele a, b ja c nõuded, mis on seotud sponsori ja sponsori toetusega varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmile.

Artikkel 12

Kõlblikud hoiused krediidasutustes

Rahaturufond võib investeerida hoiustesse krediidasutustes, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) hoius on nõudmisel tagastatav ja selle võib igal ajal välja võtta;
- b) hoiuse tähtaeg on kõige rohkem 12 kuud;
- c) krediidasutuse registrijärgne asukoht on liikmesriigis või, juhul kui krediidasutuse registrijärgne asukoht on kolmandas riigis, kohaldatakse selle suhtes usaldatavusnõudeid, mida peetakse samaväärseks liidu õiguses sätestatud nõuetega vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 107 lõikes 4 sätestatud menetlusele.

Artikkel 13

Kõlblikud finantstuletisinstrumentid

Rahaturufond võib investeerida finantstuletisinstrumentidesse, kui nendega kaubeldakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõike 1 punktis a, b või c osutatud reguleeritud turul või börsiväliselt, ning tingimusel, et on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) tuletisinstrumenti hinda mõjutavad tegurid on intressimäärad, valuutakursid, valuutad või mõnda nendest kategooriatest kajastavad indeksid;
- b) tuletisinstrumenti ainus eesmärk on maandada intressimäära- ja valuutakursiriske, mis kaasnevad rahaturufondi muude investeeringutega;

- c) börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtavate tehingute vastaspool on isikud, mille suhtes kohaldatakse usaldatavusnõuete kohast reguleerimist ja mille üle teostatakse järelevalvet ning mis kuuluvad rahaturufondi pädeva asutuse heakskiidetud kategooriatesse;
- d) börsiväliste tuletisinstrumentide suhtes kohaldatakse usaldusväärsset ja kontrollitavat igapäevast hindamist ning neid on võimalik rahaturufondi algatusel igal ajal nende õiglase väärtusega müüa, rahaks vahetada või tasaarvestusega lõpetada.

Artikkel 14

Kõlblikud repolepingud

Rahaturufond võib sõlmida repolepingu juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) seda kasutatakse ajutiselt mitte üle seitsme tööpäeva, üksnes likviidsuse juhtimiseks ja ainult punktis c osutatud investeerimiseesmärkidel;
- b) vastaspoolel, kes saab vara, mille rahaturufond repolepingu raames tagatisena üle annab, on keelatud seda vara ilma rahaturufondi eelneva nõusolekuta müüa, investeerida, pantida või muu tehinguga üle anda;
- c) raha, mille rahaturufond repolepingu raames saab, võib
 - i) hoiustada kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõike 1 punktiga f või

- ii) investeerida artikli 15 lõikes 6 osutatud varadesse, kuid seda ei tohi muul viisil investeerida artiklis 9 osutatud kõlblikesse varadesse, üle anda ega uuesti kasutada;
- d) rahasumma, mille rahaturufond repolepingu raames saab, ei ületa rahaturufondi varast 10 %;
- e) rahaturufondil on õigus leping igal ajal kuni kahetööpäevase etteteatamisega lõpetada.

Artikkel 15

Kõlblikud pöördrepolingud

1. Rahaturufond võib sõlmida pöördrepolingu juhul, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - a) rahaturufondil on õigus leping igal ajal kuni kahetööpäevase etteteatamisega lõpetada;
 - b) pöördrepolingu raames vastu saadavate varade turuväärtus on igal ajal vähemalt võrdne nende eest makstud rahasummaga.
2. Varad, mida rahaturufond pöördrepolingu raames saab, peavad olema rahaturuinstrumendid, mis vastavad artiklis 10 sätestatud nõuetele.

Vara, mida rahaturufond pöördrepolingu raames saab, ei tohi müüa, reinvesteerida, pantida ega muul viisil üle anda.

3. Rahaturufond ei tohi pöördrepolepingu raames vastu võtta väärtpaberistamisi ega varaga tagatud kommertsväärtpabereid.
4. Varasid, mida rahaturufond pöördrepolepingu raames saab, tuleb piisavalt hajutada, nii et ühe emitendiga seotud riskipositsioon moodustaks rahaturufondi vara puhasväärtusest maksimaalselt 15 %, v.a juhul, kui need varad on rahaturuinstrumentid, mis vastavad artikli 17 lõike 7 nõuetele. Peale selle peab varad, mille rahaturufond pöördrepolepingu raames saab, olema emiteerinud üksus, mis on vastaspoolest sõltumatu ja mis eeldatavasti ei ole vastaspoole tulemuslikkusega suures korrelatsioonis.
5. Rahaturufond, mis sõlmib pöördrepolepingu, tagab, et tal on võimalik kogu rahasumma igal ajal kogunenud summana või turuhinnas hinnatuna tagasi nõuda. Kui raha on igal ajal võimalik tagasi nõuda turuhinnas hinnatuna, kasutatakse rahaturufondi vara puhasväärtuse arvutamisel pöördrepolepingu väärtust turuhinnas hinnatuna.
6. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 võib rahaturufond saada pöördrepolepingu raames vabalt võõrandatavaid likviidseid väärtpabereid või muid kui artiklis 10 sätestatud nõuetele vastavaid rahaturuinstrumente, kui need varad vastavad ühele järgmistest tingimustest:
 - a) need on emiteerinud või taganud liit, liikmesriigi keskasutus või keskpank, Euroopa Keskpank, Euroopa Investeerimispank, Euroopa stabiilsusmehhanism või Euroopa Finantsstabiilsuse Fond, tingimusel et artiklite 19–22 kohaselt saadud hinnang on positiivne;

- b) need on emiteerinud või taganud kolmanda riigi keskasutus või keskpank, tingimusel et artiklite 19–22 kohaselt saadud hinnang on positiivne.

Rahaturufondi investoritele avalikustatakse teave käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt pöördrepolepingu raames saadud varade kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/2365¹ artikliga 13.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt pöördrepolepingu raames saadud varad peavad vastama artikli 17 lõike 7 nõuetele.

7. Komisjonile antakse õigus võtta vastavalt artiklile 45 vastu käesolevat määrust täiendavaid delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse lõikes 6 osutatud varade suhtes kohaldatavad kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed likviidsusnõuded ning käesoleva artikli lõike 6 punktis a osutatud varade suhtes kohaldatavad kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed krediitkvaliteedi nõuded.

Selleks võtab komisjon arvesse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 509 lõikes 3 osutatud aruannet.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusaktid vastu hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2365, mis käsitleb väärtipaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvust ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 337, 23.12.2015, lk 1).

Artikkel 16

Rahaturufondide kõlblikud osakud ja aktsiad

1. Rahaturufond võib omandada teise rahaturufondi („sihtfond“) osakuid või aktsiaid, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - a) sihtfondi varast ei tohi tema fonditingimuste või põhikirja kohaselt investeerida teiste rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse kokku rohkem kui 10 %;
 - b) sihtfond ei oma omandava rahaturufondi osakuid ega aktsiaid.

Rahaturufond, mille osakuid või aktsiaid on omandatud, ei tohi omandavasse rahaturufondi investeerida seni, kuni omandav rahaturufond selle osakuid või aktsiaid omab.
2. Rahaturufond võib teiste rahaturufondide osakuid või aktsiaid omandada tingimusel, et ühegi sellise rahaturufondi osakutesse või aktsiatesse ei investeerita tema varast rohkem kui 5 %.
3. Kokku võib rahaturufond teiste rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse investeerida oma varast kuni 17,5 %.
4. Rahaturufond võib teiste rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse investeerida, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
 - a) sihtfondile on antud tegevusluba käesoleva määruse alusel;

- b) kui sihtfondi valitseb otse või volituse alusel sama valitseja, kes valitseb omandavat rahaturufondi, või mõni teine äriühing, millega omandava rahaturufondi valitseja on seotud ühtse juhtimise või kontrolli või suure otsese või kaudse osaluse kaudu, on sihtfondi valitsejal või sellel teisel äriühingul keelatud nõuda investeeringute eest, mille omandav rahaturufond teeb sihtfondi osakutesse või aktsiatesse, märkimis- ja tagasivõtmistasusid;
- c) kui rahaturufond investeerib teiste rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse oma varast rohkem kui 10 %:
 - i) avaldatakse selle rahaturufondi prospektis suurim valitsemistasu, mida võib nõuda nii rahaturufondilt endalt kui ka teistelt rahaturufondidelt, millesse ta investeerib, ja
 - ii) aastaaruandes avaldatakse nii rahaturufondilt endalt kui ka teistelt rahaturufondidelt, millesse ta investeerib, nõutud valitsemistasude suurim osakaal.

5. Käesoleva artikli lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata rahaturufondi puhul, mis on alternatiivne investeerimisfond, millele on tegevusluba antud artikli 5 kohaselt, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) rahaturufondi turustatakse üksnes töötajate säästukava kaudu, mille suhtes kohaldatakse riigisisest õigust ja mille investorid on vaid füüsilised isikud;
- b) punktis a osutatud töötajate säästukavast võivad investorid investeeringu tagasi võtta üksnes piiravate tagasivõtmistingimuste kohaselt, mis on sätestatud riigisiseses õiguses, ja tagasivõtmine võib toimuda ainult teatavatel juhtudel, mis ei ole seotud turul toimuvaga.

Erandina käesoleva artikli lõigetest 2 ja 3 võib rahaturufond, mis on eurofond, millele on tegevusluba antud artikli 4 lõike 2 kohaselt, omandada kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikliga 55 või 58 teiste rahaturufondide osakuid või aktsiaid järgmistel tingimustel:

- a) rahaturufondi turustatakse üksnes töötajate säästukava kaudu, mille suhtes kohaldatakse riigisisest õigust ja mille investorid on vaid füüsilised isikud;
 - b) punktis a osutatud töötajate säästukavast võivad investorid investeeringu tagasi võtta üksnes piiravate tagasivõtmistingimuste kohaselt, mis on sätestatud riigisiseses õiguses, ja tagasivõtmine võib toimuda ainult teatavatel juhtudel, mis ei ole seotud turul toimuvaga.
6. Lühiajalised rahaturufondid võivad investeerida ainult teiste lühiajaliste rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse.
7. Standardsed rahaturufondid võivad investeerida lühiajaliste rahaturufondide ja standardsete rahaturufondide osakutesse või aktsiatesse.

II JAGU

INVESTEERIMISPOLIITIKAT KÄSITLEVAD SÄTTED

Artikkel 17

Hajutamine

1. Rahaturufond ei tohi investeerida rohkem kui
- a) 5 % oma varast ühe ja sama isiku emiteeritud rahaturuinstrumentidesse, väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse;

b) 10 % oma varast ühte ja samasse krediidiasutusse paigutatud hoiustesse, v.a juhul, kui rahaturufondi asukohaliikmesriigi pangandussektoris ei ole hajutusnõude täitmiseks piisavalt elujõulisi krediidiasutusi ja rahaturufondil ei ole majanduslikult võimalik paigutada hoiuseid mõnda teise liikmesriiki, millisel juhul võib ta ühte ja samasse krediidiasutusse paigutada oma varast kuni 15 %.

2. Erandina lõike 1 punktist a võib muutuva puhasväärtusega rahaturufond investeerida ühe ja sama isiku emiteeritud rahaturuinstrumentidesse, väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse oma varast kuni 10 %, kui selliste rahaturuinstrumentide, väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite koguväärtus, mida muutuva puhasväärtusega rahaturufond omab igas emitendis, millesse ta investeerib oma varast üle 5 %, ei ületa tema vara väärtusest 40 %.

3. Kuni kuupäevani, mil hakatakse kohaldama artikli 11 lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakti, ei tohi kõigist väärtpaberistamistest ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitest tulenev rahaturufondi agregeeritud riskipositsioon moodustada rahaturufondi varast üle 15 %.

Alates kuupäevast, mil hakatakse kohaldama artikli 11 lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakti, ei tohi kõigist väärtpaberistamistest ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitest tulenev rahaturufondi agregeeritud riskipositsioon moodustada rahaturufondi varast üle 20 %, kusjuures rahaturufondi varast võib investeerida väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse, mis ei vasta lihtsate, läbipaistvate ja standardsete väärtpaberistamiste ning varaga tagatud kommertsväärtpaberite kindlakstegemise kriteeriumidele, kuni 15 %.

4. Rahaturufondi ühe ja sama vastaspoolega seotud agregeeritud riskipositsioon, mis tuleneb börsiväliste tuletisinstrumentidega tehtavatest tehingutest, mis vastavad artiklis 13 sätestatud tingimustele, ei tohi rahaturufondi varast ületada 5 %.

5. Agregeeritud rahasumma, mis antakse rahaturufondi ühele ja samale pöördrepolepingute vastaspoolele, ei tohi rahaturufondi varast ületada 15 %.
6. Olenemata lõigetes 1 ja 4 sätestatud piirmääradest, ei tohi rahaturufondil juhul, kui selle tulemusel oleks tema varast investeeritud ühte isikusse rohkem kui 15 %, samal ajal olla:
- a) investeeringuid selle isiku emiteeritud rahaturuinstrumentidesse, väärtpaberistamistesse ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitesse;
 - b) hoiuseid selles isikus;
 - c) börsiväliseid finantstuletisinstrumente, millega seoses tekiks selle isiku suhtes vastaspoole risk.

Erandina esimeses lõigus sätestatud hajutusnõudest võib rahaturufond juhul, kui tema asukohaliikmesriigi finantsturul ei ole hajutusnõude täitmiseks piisavalt elujõulisi finantseerimisasutusi ja rahaturufondil ei ole majanduslikult võimalik kasutada mõnes teises liikmesriigis asuvaid finantseerimisasutusi, teha punktides a–c osutatud investeeringuid korraga ühte ja samasse isikusse oma varast kuni 20 % ulatuses.

7. Erandina lõike 1 punktist a võib pädev asutus lubada rahaturufondil kooskõlas riski hajutamise põhimõttega investeerida kuni 100 % oma varast mitmesugustesse rahaturuinstrumentidesse, mille on emiteerinud või taganud eraldi või üheskoos liit, liikmesriikide valitsused, piirkondlikud või kohalikud omavalitsused või liikmesriikide keskpangad, Euroopa Keskpank, Euroopa Investeerimispank, Euroopa Investeerimisfond, Euroopa stabiilsusmehhanism, Euroopa Finantsstabiilsuse Fond, kolmanda riigi keskasutus või keskpank, Rahvusvaheline Valuutafond, Rahvusvaheline Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Euroopa Nõukogu Arengupank, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank või muu asjaomane rahvusvaheline finantseerimisasutus või organisatsioon, millesse kuulub üks või mitu liikmesriiki.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes juhul, kui kõik järgmised nõuded on täidetud:

- a) rahaturufondi valduses on emitendi vähemalt kuue eri emissiooni rahaturuinstrumentid;
- b) rahaturufond seab ühe ja sama emissiooni rahaturuinstrumentidesse tehtavate investeeringute piirmääraks oma varast kõige rohkem 30 %;
- c) rahaturufond viitab fonditingimustes või põhikirjas selgelt kõigile esimeses lõigus osutatud valitsustele, asutustele ja organisatsioonidele, mille eraldi või ühiselt emiteeritud või tagatud rahaturuinstrumentidesse ta kavatseb investeerida oma varast üle 5 %;

d) rahaturufond lisab oma prospekti ja reklaamidesse selgesti eristatava teabe, millega juhtida tähelepanu käesoleva erandi kasutamisele, ning märgib ära kõik esimeses lõigus osutatud valitsused, asutused ja organisatsioonid, mille eraldi või ühiselt emiteeritud või tagatud rahaturuinstrumentidesse ta kavatseb investeerida oma varast üle 5 %.

8. Olenemata lõikes 1 sätestatud piirmääradest võib rahaturufond investeerida oma varast kuni 10 % võlakirjadesse, mille on emiteerinud üks krediidasutus, mille registrijärgne asukoht on liikmesriigis ja mille suhtes kohaldatakse seaduse alusel spetsiaalset avalikku järelevalvet, mille eesmärk on kaitsta võlakirjaomanikke. Selliste võlakirjade emissioonist laekuvad summad investeeritakse õiguses sätestatud korras eelkõige varasse, millega on kogu võlakirjade kehtivusaja vältel võimalik tagada võlakirjadega seotud nõudeid ja mida emitendi maksejõuetuse korral kasutatakse esmajärjekorras põhisumma tagasimaksmiseks ning kogunenud intresside tasumiseks.

Kui rahaturufond investeerib esimeses lõigus osutatud võlakirjadesse, mille on emiteerinud üks emitent, oma varast üle 5 %, ei tohi nende investeeringute koguväärtus ületada rahaturufondi vara väärtusest 40 %.

9. Olenemata lõikes 1 sätestatud piirmääradest võib rahaturufond investeerida ühe krediidasutuse emiteeritud võlakirjadesse oma varast kuni 20 %, kui delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 10 lõikes 1 punktis f või artikli 11 lõike 1 punktis c sätestatud nõuded on täidetud, sh võimalikud investeeringud käesoleva artikli lõikes 8 osutatud varasse.

Kui rahaturufond investeerib esimeses lõigus osutatud, ühe emitendi emiteeritud võlakirjadesse oma varast üle 5 %, ei tohi nende investeeringute koguväärtus ületada rahaturufondi vara väärtusest 60 %, sh võimalikud investeeringud lõikes 8 osutatud varasse, järgides selles lõikes sätestatud piiranguid.

10. Äriühinguid, mis on konsolideeritud aruannete koostamiseks koondatud ühte konsolideerimisgruppi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL¹ alusel või tunnustatud rahvusvaheliste raamatupidamiseeskirjade kohaselt, käsitatakse käesoleva artikli lõigetes 1–6 osutatud piirmäärade arvutamisel ühe isikuna.

Artikkel 18

Kontsentreerumine

1. Rahaturufond ei tohi enda käes hoida rohkem kui 10 % ühe ja sama isiku emiteeritud rahaturuinstrumentidest, väärtpaberistamistest ja varaga tagatud kommertsväärtpaberitest.
2. Lõikes 1 sätestatud piirmäär ei kohaldata rahaturuinstrumentide suhtes osalustes, mille on emiteerinud või taganud liit, liikmesriikide valitsused, piirkondlikud või kohalikud omavalitsused või liikmesriikide keskpangad, Euroopa Keskpank, Euroopa Investeerimispank, Euroopa Investeerimisfond, Euroopa stabiilsusmehhanism, Euroopa Finantsstabiilsuse Fond, kolmanda riigi keskasutus või keskpank, Rahvusvaheline Valuutafond, Rahvusvaheline Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Euroopa Nõukogu Arengupank, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank või muu asjaomane rahvusvaheline finantseerimisasutus või organisatsioon, millesse kuulub üks või mitu liikmesriiki.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

III JAGU
RAHATURUINSTRUMENTIDE, VÄÄRTPABERISTAMISTE JA VARAGA TAGATUD
KOMMERTSVÄÄRTPABERITE KREDIIDIKVALITEET

Artikkel 19

Krediidikvaliteedi sisehindamise menetlus

1. Rahaturufondi valitseja kehtestab rahaturuinstrumentide, väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite krediidikvaliteedi kindlaksmääramiseks usaldusväärse krediidikvaliteedi sisehindamise menetluse ning rakendab ja kohaldab seda järjekindlalt, võttes arvesse instrumendi emitenti ja instrumendi enda omadusi.
2. Rahaturufondi valitseja tagab, et teave, mida kasutatakse krediidikvaliteedi sisehindamise menetluses, on piisavalt kvaliteetne, ajakohane ja pärineb usaldusväärsetest allikatest.
3. Sisehindamismenetlus põhineb usaldusväärsetel, süstemaatilistel ja järjepidevalt kohaldatavatel hindamismetoodikatel. Rahaturufondi valitseja peab kasutatavad metoodikad valideerima varasema kogemuse ja empiiriliste tõendite, sealhulgas järeltestimise põhjal.
4. Rahaturufondi valitseja tagab, et krediidikvaliteedi sisehindamise menetlus vastab kõigile järgmistele üldpõhimõtetele:
 - a) emitentide ja instrumendi omaduste kohta teabe kogumiseks ja ajakohastamiseks luuakse tõhus kord;

- b) võetakse vastu ja viiakse ellu sobivad meetmed, millega tagatakse, et krediitkvaliteedi sisehindamine põhineb kättesaadava ja asjakohase teabe põhjalikul analüüsil ning et see sisaldab kõiki asjakohaseid põhitegureid, mis mõjutavad emitendi krediitvõimelisust ja instrumendi krediitkvaliteeti;
- c) krediitkvaliteedi sisehindamise menetlust jälgitakse jooksvalt ja kõik krediitkvaliteedi hinnangud vaadatakse vähemalt üks kord aastas läbi;
- d) kuivõrd kooskõlas määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikliga 5a ei tohi mehaaniliselt ja liiga suurel määral tugineda välisreitingutele, hindab rahaturufondi valitseja rahaturuinstrumendi, väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite krediitkvaliteeti uuesti, kui on tekkinud oluline muutus, mis võib instrumendi olemasolevat hinnangut mõjutada;
- e) rahaturufondi valitseja vaatab krediitkvaliteedi hindamise metoodikad vähemalt kord aastas läbi, et teha kindlaks, kas need on portfelli seisu ja välistingimusi arvestades endiselt asjakohased, ning läbivaatamistulemused edastatakse rahaturufondi valitseja pädevale asutusele. Kui rahaturufondi valitseja saab teada krediitkvaliteedi hindamise metoodikas või selle kohaldamisel esinevatest vigadest, peab ta need vead kohe parandama;
- f) kui krediitkvaliteedi sisehindamismenetluses kasutatavaid metoodikaid, mudeleid või olulisimaid eeldusi muudetakse, vaatab rahaturufondi valitseja võimalikult kiiresti läbi kõik krediitkvaliteedi sisehinnangud, mida muutus mõjutab.

Artikkel 20

Krediidikvaliteedi sisehindamine

1. Selleks et teha kindlaks, kas rahaturuinstrumendi, väärtpaberistamise või varaga tagatud kommertsväärtpaberi krediitkvaliteet saab positiivse hinnangu, kohaldab rahaturufondi valitseja artiklis 19 sätestatud menetlust. Kui rahaturuinstrumendile on andnud reitingu kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1060/2009 registreeritud ja sertifitseeritud reitinguagentuur, võib rahaturufondi valitseja reitingut, lisateavet ja analüüsitulemusi krediitkvaliteedi sisehindamisel arvesse võtta, kuid ta ei tohi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikliga 5a tugineda üksnes või mehaaniliselt krediitreitingule.
2. Krediitkvaliteedi hindamisel võetakse arvesse vähemalt järgmisi tegureid ja üldpõhimõtteid:
 - a) emitendi krediitrisi ning emitendi ja instrumendi makseviivituse suhtelise riski kvantifitseerimine;
 - b) instrumendi emitendi kvalitatiivsed näitajad, sealhulgas makromajanduslikku ja finantsturu olukorda arvestades;
 - c) rahaturuinstrumentide lühiajaline olemus;
 - d) instrumendi varaklass;

- e) emitendi liik, eristades vähemalt järgmisi emitentide liike: liikmesriikide valitsused, piirkondlikud või kohalikud omavalitsused, finantsvaldkonna äriühingud ja finantsvaldkonnavälised äriühingud;
- f) struktureeritud finantsinstrumentide puhul struktureeritud finantstehinguga kaasnev tegevusrisk ja vastaspoole risk ning väärtpaberistamistest tuleneva riskipositsiooni puhul emitendi krediidirisk, väärtpaberistamise struktuur ja alusvara krediidirisk;
- g) instrumendi likviidsusprofiil.

Peale käesolevas lõikes osutatud tegurite ja üldpõhimõtete võib rahaturufondi valitseja võtta artikli 17 lõikes 7 osutatud rahaturuinstrumendi krediidikvaliteedi kindlaksmääramisel arvesse ka hoiatusi ja näitajaid.

Artikkel 21

Dokumentatsioon

1. Rahaturufondi valitseja peab krediidikvaliteedi sisehindamise menetluse ja krediidikvaliteedi hinnangud dokumenteerima. Dokumentatsioon peab sisaldama:
 - a) krediidikvaliteedi sisehindamise menetluse ülesehituse ja toimimise sellist üksikasjalikku kirjeldust, mis võimaldab pädevatel asutustel krediidikvaliteedi hinnangut mõista ning selle asjakohasust hinnata;

- b) põhjendust ja analüüsi, mis toetavad krediitkvaliteedi hinnangut ning rahaturufondi valitseja valikut krediitkvaliteedi hinnangu läbivaatamise kriteeriumide ja sageduse osas;
 - c) kõiki peamisi muutusi krediitkvaliteedi sisehindamise menetluses, sealhulgas andmeid selliste muutuste põhjustajate kohta;
 - d) krediitkvaliteedi sisehindamise menetluse korraldust ja sisekontrolli struktuuri;
 - e) kogu teavet instrumentide, emitentide ja vajaduse korral tunnustatud tagatise andjate varasemate krediitkvaliteedi hinnangute kohta;
 - f) krediitkvaliteedi sisehindamise menetluse eest vastutava isiku või isikute andmeid.
2. Rahaturufondi valitseja hoiab kõiki lõikes 1 osutatud dokumente alles vähemalt kolme täispika majandusaasta jooksul.
3. Krediitkvaliteedi sisehindamise menetlust kirjeldatakse üksikasjalikult rahaturufondi tingimustes või põhikirjas ning kõik lõikes 1 osutatud dokumendid tehakse taotlusel kättesaadavaks rahaturufondi pädevatele asutustele ja rahaturufondi valitseja pädevatele asutustele.

Artikkel 22

Krediidikvaliteedi hindamist käsitlevad delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab käesoleva määruse täiendamiseks kooskõlas artikliga 45 vastu delegeeritud õigusaktid, milles määratakse kindlaks järgmised punktid:

- a) artikli 19 lõikes 3 osutatud krediidikvaliteedi hindamise metoodika valideerimise kriteeriumid;
- b) artikli 20 lõike 2 punktis a osutatud emitendi ja instrumendi krediidiriski ning makseviivituse suhtelise riski kvantifitseerimise kriteeriumid;
- c) kriteeriumid, mille alusel kehtestada artikli 20 lõike 2 punktis b osutatud instrumendi emitendi kvalitatiivsed näitajad;
- d) artikli 19 lõike 4 punktis d osutatud olulise muutuse tähendus.

Artikkel 23

Krediidikvaliteedi hindamise juhtimine

1. Krediidikvaliteedi sisehindamise menetluse peavad heaks kiitma rahaturufondi valitseja kõrgem juhtkond, juht- ja järelevalveorgan, kui viimane on olemas.

Nimetatud organid peavad krediitkvaliteedi sisehindamise menetlust ja metoodikaid, mida rahaturufondi valitseja kohaldab, hästi mõistma ning nendega seotud aruannetest täpselt aru saama.

2. Rahaturufondi valitseja annab lõikes 1 osutatud pooltele rahaturufondi krediitkvaliteedi sisehindamise analüüsi põhjal aru rahaturufondi krediitrisikoprofiilist. Aruandluse esitamise sagedus sõltub teabe olulisusest ja liigist ning neid esitatakse vähemalt üks kord aastas.
3. Kõrgem juhtkond peab pidevalt tagama, et krediitkvaliteedi sisehindamise menetlus toimib nõuetekohaselt.

Kõrgemat juhtkonda teavitatakse regulaarselt krediitkvaliteedi sisehindamise menetluste tulemuslikkusest, valdkondadest, kus on tuvastatud puudusi, ning varem tuvastatud puuduste parandamiseks tehtud jõupingutuste ja võetud meetmete seisust.

4. Krediitkvaliteedi sisehindamist ega hindamistulemuste perioodilist läbivaatamist ei tohi rahaturufondi valitseja poolt teha isikud, kes haldavad rahaturufondi investeringute portfelli või vastutavad selle haldamise eest.

III peatükk

Rahaturufondide riskijuhtimisega seotud kohustused

Artikkel 24

Lühiajaliste rahaturufondide investeringute portfellile esitatavad nõuded

1. Lühiajalise rahaturufondi investeringute portfell peab alati vastama kõikidele järgmistele nõuetele:
 - a) investeringute portfelli kaalutud keskmine tähtaeg ei ületa 60 päeva;
 - b) investeringute portfelli kaalutud keskmine kestus ei ületa 120 päeva, võttes arvesse teist ja kolmandat lõiku;
 - c) vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide varast moodustavad vähemalt 10 % ühe tööpäevase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada ühetööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta ühetööpäevase etteteatamisega. Vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond ei omanda muud kui ühepäevase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühepäevase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeringute portfellist alla 10 %;

- d) muutuva puhasväärtusega lühiajalise rahaturufondi varast moodustavad vähemalt 7,5 % ühepäevase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada ühetööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta ühetööpäevase etteteatamisega. Muutuva puhasväärtusega lühiajaline rahaturufond ei omanda muud kui ühepäevase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühepäevase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeeringute portfelist alla 7,5 %;
- e) vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide varast moodustavad vähemalt 30 % ühenädalase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada viietööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta viietööpäevase etteteatamisega. Vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond ei omanda muud kui ühenädalase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühepäevase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeeringute portfelist alla 30 %;
- f) muutuva puhasväärtusega lühiajalise rahaturufondi varast moodustavad vähemalt 15 % ühenädalase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada viietööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta viietööpäevase etteteatamisega. Muutuva puhasväärtusega lühiajaline rahaturufond ei omanda muud kui ühenädalase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühenädalase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeeringute portfelist alla 15 %;

- g) punktis e osutatud määra arvutamisel võib vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi nädalase tähtajaga varade hulka arvata kuni 17,5 % ulatuses tema varast ka artikli 17 lõikes 7 osutatud vara, mis on väga likviidne ja mille võib tagasi võtta ja arveldada ühe tööpäeva jooksul ja mille järelejäänud tähtaeg on kuni 190 päeva;
- h) punktis f osutatud määra arvutamisel võib ühenädalase tähtajaga varade hulka arvata kuni 7,5 % ulatuses tema varadest rahaturuinstrumentid või teise rahaturufondi osakud või aktsiad, tingimusel et neid on võimalik tagasi võtta ja arveldada järgmise viie tööpäeva jooksul.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võtab lühiajaline rahaturufond, kui ta arvutab väärtpaberite, sh struktureeritud finantsinstrumentide kaalutud keskmist kestust, lunastamise kuupäeva arvutamisel aluseks instrumentide õigusliku tagasivõtmise kuupäevani järelejäänud tähtaja. Kui aga finantsinstrument hõlmab müügioptsiooni, võib lühiajaline rahaturufond võtta lunastamise kuupäeva arvutamisel järelejäänud tähtaja asemel aluseks müügioptsiooni realiseerimise kuupäeva, kuid seda ainult juhul, kui kõik järgmised tingimused on igal ajal täidetud:

- i) müügioptsiooni realiseerimise kuupäeval võib lühiajaline rahaturufond seda vabalt kasutada;
- ii) müügioptsiooni tehinguhind ei erine palju instrumendi eeldatavast väärtusest optsiooni realiseerimise kuupäeval;
- iii) lühiajalise rahaturufondi investeerimisstrateegiast tulenevalt on väga tõenäoline, et realiseerimiskuupäeval optsioon realiseeritakse.

Erandina teisest lõigust võib lühiajaline rahaturufond väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite kaalutud keskmise kestuse arvutamisel võtta amortiseeritavate instrumentide puhul selle asemel lunastamise kuupäeva arvutamisel aluseks kas

- i) selliste instrumentide lepingulise amortisatsiooniprofiili või
 - ii) selle alusvara amortisatsiooniprofiili, millest tekib selliste instrumentide tagasivõtmiseks vajalik rahavoog.
2. Kui käesolevas artiklis osutatud piirmäärasid ületatakse põhjustel, mis ei allu rahaturufondi kontrollile, või märkimis- või tagasivõtmisõiguste kasutamise tõttu, on rahaturufondi esmaeesmärk olukorda osakuomanike või aktsionäride huve arvesse võttes korrigeerida.
3. Lühiajalise rahaturufondina võivad tegutseda kõik käesoleva määruse artikli 3 lõikes 1 osutatud rahaturufondid.

Artikkel 25

Standardsete rahaturufondide investeringute portfellile esitatavad nõuded

1. Standardne rahaturufond peab pidevalt täitma kõiki järgmisi nõudeid:
- a) investeringute portfelli kaalutud keskmine tähtaeg ei ületa kunagi kuut kuud;
 - b) investeringute portfelli kaalutud keskmine kestus ei ületa kunagi 12 kuud, võttes arvesse teist ja kolmandat lõiku;

- c) vähemalt 7,5 % tema varast moodustavad ühepäevase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada ühetööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta ühetööpäevase etteteatamisega. Standardne rahaturufond ei omanda muud kui ühepäevase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühepäevase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeeringute portfelist alla 7,5 %;
- d) vähemalt 15 % tema varast moodustavad ühenädalase tähtajaga varad, pöördrepolepingud, mille võib lõpetada viietööpäevase etteteatamisega, või raha, mille võib välja võtta viietööpäevase etteteatamisega. Standardne rahaturufond ei omanda muud kui ühenädalase tähtajaga vara, kui muu vara omandamise korral oleks ühenädalase tähtajaga varadesse investeeritud tema investeeringute portfelist alla 15 %;
- e) punktis d osutatud määra arvutamisel võib ühenädalase tähtajaga varade hulka arvata sellest varast kuni 7,5 % ulatuses rahaturuinstrumentid või teise rahaturufondi osakud või aktsiad, tingimusel et neid on võimalik tagasi võtta ja arveldada järgmise viie tööpäeva jooksul.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võtab standardne rahaturufond, kui ta arvutab väärtpaberite, sh struktureeritud finantsinstrumentide kaalutud keskmist kestust, lunastamise kuupäeva arvutamisel aluseks instrumentide õigusliku tagasivõtmise kuupäevani järelejäänud tähtaja. Kui aga finantsinstrument hõlmab müügioptsiooni, võib standardne rahaturufond võtta lunastamise kuupäeva arvutamisel järelejäänud tähtaja asemel aluseks müügioptsiooni realiseerimise kuupäeva, kuid seda ainult juhul, kui kõik järgmised tingimused on igal ajal täidetud:

- i) müügioptsiooni realiseerimise kuupäeval võib standardne rahaturufond seda vabalt kasutada;

- ii) müügioptsiooni tehinguhind ei erine palju instrumendi eeldatavast väärtusest optsiooni realiseerimise kuupäeval;
- iii) standardse rahaturufondi investeerimisstrateegiast tulenevalt on väga tõenäoline, et realiseerimiskuupäeval optsioon realiseeritakse;

Erandina teisest lõigust võib standardne rahaturufond väärtpaberistamiste ja varaga tagatud kommertsväärtpaberite kaalutud keskmise kestuse arvutamisel võtta amortiseeritavate instrumentide puhul selle asemel lunastamise kuupäeva arvutamisel aluseks kas

- i) selliste instrumentide lepingulise amortisatsiooniprofiili või
- ii) selle alusvara amortisatsiooniprofiili, millest tekib selliste instrumentide tagasivõtmiseks vajalik rahavoog.

- 2. Kui käesolevas artiklis osutatud piirmäärasid ületatakse põhjustel, mis ei allu standardse rahaturufondi kontrollile, või märkimis- või tagasivõtmisõiguste kasutamise tõttu, on rahaturufondi esmaeesmärk olukorda osakuomanike või aktsionäride huve arvesse võttes korrigeerida.
- 3. Standardne rahaturufond ei tohi tegutseda valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondina ega vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondina.

Artikkel 26

Rahaturufondi krediidireitingud

Rahaturufond, kes tellib välisreitingu või rahastab seda, peab seda tegema kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1060/2009. Rahaturufond või rahaturufondi valitseja juhib rahaturufondi prospektis ja igasuguses investoritele saadetud teabes, milles märgitakse välisreitingut, selgelt tähelepanu asjaolule, et reitingu tellis või seda rahastas rahaturufond või rahaturufondi valitseja.

Artikkel 27

Kliendi tundmise põhimõte

1. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849¹ sätestatud karmimate nõuete kehtestamist, kehtestab, rakendab ja kohaldab rahaturufondi valitseja menetlusi ning toimib sellise hoolsusega, mis võimaldab ette näha mõju, mida avaldavad mitme investori ühel ajal esitatud tagasivõtmistaotlused, võttes arvesse vähemalt investori tüüpi, üksikinvestorile kuuluva fondi osakute või aktsiate arvu ning sisse- ja väljamaksete ning muude rahavoogude muutumist.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

2. Kui üksikinvestori hoitavate osakute või aktsiate väärtus ületab rahaturufondi igapäevase likviidsuse vastava nõude, võtab rahaturufondi valitseja lisaks lõikes 1 sätestatud teguritele arvesse järgmist:
 - a) märgatavad seaduspärasused investorite rahavajaduses, sealhulgas rahaturufondis olevate aktsiate arvu tsükliline muutumine;
 - b) eri investorite riskikartlikkus;
 - c) korrelatsiooni määr või tihedad seosed rahaturufondi eri investorite vahel.
3. Kui investorid teevad investeringuid vahendaja kaudu, peab rahaturufondi valitseja küsima lõigete 1 ja 2 järgimiseks ning rahaturufondi likviidsuse asjakohaseks juhtimiseks ja investorite kontsentratsiooni haldamiseks teavet vahendajalt.
4. Rahaturufondi valitseja tagab, et üksikinvestori hoitavate osakute või aktsiate väärtus ei mõjuta oluliselt rahaturufondi likviidsusprofiili, kui see väärtus moodustab rahaturufondi kogupuhasväärtusest olulise osa.

Artikkel 28

Stressitestimine

1. Igal rahaturufondil peavad olema usaldusväärsed stressitestimise protsessid, mis tuvastavad võimalikke sündmusi ja majandustingimuste tulevase muutusi, mis võivad rahaturufondi ebasoodsalt mõjutada. Rahaturufond või rahaturufondi valitseja hindab, milline mõju võib neil sündmustel ja muutustel rahaturufondile olla. Rahaturufond või rahaturufondi valitseja teeb võimalike eri stsenaariumide jaoks korrapäraselt stressiteste.

Stressitestid põhinevad objektiivsetel kriteeriumidel ja nende käigus kaalutakse tõsiste, kuid realiseeruda võivate stsenaariumide mõju. Stressitesti stsenaariumides võetakse arvesse vähemalt võrdlusparameetreid, mis hõlmavad järgmisi tegureid:

- a) hüpoteetilised muutused rahaturufondi investeringute portfellis hoitava vara likviidsustasemes;
- b) hüpoteetilised muutused rahaturufondi investeringute portfellis hoitava vara krediidiriski tasemes, sealhulgas krediidi- ja reitingusündmused;
- c) hüpoteetilised liikumised intressimääraades ja vahetuskurssides;
- d) hüpoteetilised tagasivõtmistasemed;
- e) nende indeksite vahe hüpoteetiline laienemine või kitsenemine, millega on seotud investeringute portfelli väärtpaberite intressimäärad;
- f) hüpoteetilised süsteemsed makromajanduslikud šokid, mis mõjutavad kogu majandust.

- 2. Lisaks mõõdavad stressitestid valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide puhul erinevust osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse ja osaku või aktsia puhasväärtuse vahel eri stsenaariumide korral.
- 3. Stressitestide sageduse määrab kindlaks rahaturufondi juhatus või rahaturufondi valitseja juhatus, olenevalt olukorrast, olles kaalunud, milline vahemik on turutingimustest lähtudes sobiv ja mõistlik ning milliseid muutusi võib rahaturufondi investeringute portfellis ette näha. Stressiteste tuleb teha vähemalt kaks korda aastas.

4. Kui stressitest näitab, et rahaturufondi töökindlus ei ole tagatud, koostab rahaturufondi valitseja stressitestimise tulemusi sisaldava üksiksajaliku aruande ja soovitatava tegevuskava.

Vajaduse korral võtab rahaturufondi valitseja meetmeid, mis tugevdavad rahaturufondi usaldusväärsust, sealhulgas meetmeid, mis parandavad rahaturufondi varade likviidsust või kvaliteeti, ja annab oma rahaturufondi pädevale asutusele viivitamata võetud meetmetest teada.

5. Stressitestimise tulemusi sisaldav üksiksajalik aruanne ja soovitatav tegevuskava esitatakse läbivaatamiseks rahaturufondi juhatusele või rahaturufondi valitseja juhatusele, olenevalt olukorrast. Juhatus teeb soovitatavasse tegevuskavva vajaduse korral muudatusi ja kiidab lõpliku tegevuskava heaks. Üksikasjalikku aruannet ja tegevuskava hoitakse alles vähemalt viis aastat.

Üksikasjalik aruanne ja tegevuskava esitatakse läbivaatamiseks rahaturufondi pädevale asutusele.

6. Rahaturufondi pädev asutus saadab lõikes 5 osutatud üksikasjaliku aruande Väärtpaberiturujärelevalvele.

7. Väärtpaberiturujärelevalve annab välja suunised, et kehtestada stressitestide stsenaariumide ühtsed võrdlusparameetrid, mida stressitestid peavad sisaldama, võttes arvesse lõikes 1 loetletud tegureid. Suunised ajakohastatakse vähemalt kord aastas, võttes arvesse turu viimaseid suundumusi.

IV peatükk

Hindamisnõuded

Artikkel 29

Rahaturufondi hindamine

1. Rahaturufondi vara hinnatakse vähemalt kord päevas.
2. Alati, kui see on võimalik, kasutatakse rahaturufondi vara hindamiseks turuhinnas hindamist.
3. Turuhinnas hindamisel
 - a) lähtutakse rahaturufondi vara hindamisel ostu- ja müügihinna konservatiivsemast poolest, välja arvatud juhul, kui vara väärtuse saab fikseerida parima ostu- ja müügihinna keskmise väärtuse juures;
 - b) kasutatakse vaid kvaliteetseid turuandmeid, mida hinnatakse kõikide järgmiste tegurite põhjal:
 - i) vastaspoolte arv ja kvaliteet;
 - ii) rahaturufondi vara turu maht ja käive;
 - iii) emissiooni maht ja emissiooni osa, mida rahaturufond kavatseb osta või müüa.
4. Kui turuhinnas hindamine ei ole võimalik või turuandmed ei ole piisavalt kvaliteetsed, hinnatakse rahaturufondi vara konservatiivselt mudelipõhiselt.

Mudel hindab täpselt rahaturufondi varale olemuslikult omast väärtust, toetudes kõigile järgmistele ajakohastele põhiteguritele:

- a) kõnealuse vara turu maht ja käive;
- b) emissiooni maht ja emissiooni osa, mida rahaturufond kavatseb osta või müüa;
- c) varaga seotud tururisk, intressimäärarisk ja krediidirisk.

Mudelipõhise hindamise korral ei tohi amortiseeritud soetusmaksumuse meetodit kasutada.

- 5. Kooskõlas lõigetega 2, 3, 4, 6 ja 7 tehtud hindamise tulemused edastatakse pädevatele asutustele.
- 6. Olenemata lõigetest 2, 3 ja 4, võib valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi vara hinnata lisaks ka amortiseeritud soetusmaksumuse meetodil.
- 7. Erandina lõigetest 2 ja 4 võib lisaks lõigetes 2 ja 3 osutatud turuhinnas hindamisele ja lõikes 4 osutatud mudelipõhisele hindamisele hinnata vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi kuni 75 päevase järelejäänud tähtajaga vara amortiseeritud soetusmaksumuse meetodi alusel.

Amortiseeritud soetusmaksumuse meetodit kasutatakse vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi vara hindamiseks ainult juhul, kui vara hind, mis on arvutatud kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4, ei erine vara hinnast, mis on arvutatud kooskõlas käesoleva lõike esimese lõiguga, rohkem kui 10 baaspunkti võrra. Sellise erinevuse korral arvutatakse vara hind kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4.

Artikkel 30

Osaku või aktsia puhasväärtuse arvutamine

1. Rahaturufond arvutab osaku või aktsia puhasväärtuse nii, et rahaturufondi kõikide varade summast lahutatakse fondi kõikide kohustuste summa, kusjuures varade väärtust on hinnatud kas turuhinnas või mudelipõhiselt või mõlemal viisil, ning saadud tulemus jagatakse rahaturufondi ringlusse lastud osakute või aktsiate arvuga.
2. Kui vara puhasväärtus avaldatakse rahaühikus, ümardatakse osaku või aktsia puhasväärtus lähima baaspunktini või samaväärse ühikuni.
3. Rahaturufondi osaku või aktsia puhasväärtus arvutatakse ja avaldatakse vähemalt kord päevas rahaturufondi veebisaidi avalikus rubriigis.

Artikkel 31

Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse arvutamine

1. Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond arvutab osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse nii, et rahaturufondi kõikide varade – mida on hinnatud kooskõlas artikli 29 lõikega 6 sätestatud amortiseeritud soetusmaksumuse meetodi alusel – summast lahutatakse fondi kõikide kohustuste summa ning saadud tulemus jagatakse fondi ringlusse lastud osakute või aktsiate arvuga.
2. Kui vara püsiv puhasväärtus avaldatakse rahaühikus, ümardatakse valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi osaku või aktsia püsiv puhasväärtus lähima protsendipunktini või samaväärse ühikuni.

3. Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi osaku või aktsia püsiv puhasväärtus arvutatakse vähemalt kord päevas.
4. Osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse ning kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtuse vahelise erinevuse üle tehakse järelevalvet ja see avaldatakse iga päev rahaturufondi veebisaidi avalikus rubriigis.

Artikkel 32

Vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse arvutamine

1. Vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond arvutab osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse nii, et rahaturufondi kõikide varade – mida on hinnatud kooskõlas artikli 29 lõikega 7 sätestatud amortiseeritud soetusmaksumuse meetodi alusel – summast lahutatakse fondi kõikide kohustuste summa ning saadud tulemus jagatakse fondi ringlusse lastud osakute või aktsiate arvuga.
2. Kui vara püsiv puhasväärtus avaldatakse rahaühikus, ümardatakse vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi osaku või aktsia püsiv puhasväärtus lähima protsendipunktini või samaväärse ühikuni.
3. Vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi osaku või aktsia püsiv puhasväärtus arvutatakse vähemalt kord päevas.
4. Osaku või aktsia püsiva puhasväärtuse ning kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtuse vahelise erinevuse üle tehakse järelevalvet ja see avaldatakse iga päev rahaturufondi veebisaidi avalikus rubriigis.

Artikkel 33

Emiteerimis- ja tagasivõtuhind

1. Rahaturufondi osakud või aktsiad emiteeritakse ja võetakse tagasi hinnaga, mis on võrdne rahaturufondi osaku või aktsia puhasväärtusega, olenemata rahaturufondi prospektis ette nähtud lubatud tasudest.
2. Erandina lõikest 1 võib
 - a) valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi osakuid või aktsiaid emiteerida või tagasi võtta hinnaga, mis on võrdne rahaturufondi osaku või aktsia püsiva puhasväärtusega;
 - b) vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi osakuid või aktsiaid emiteerida või tagasi võtta hinnaga, mis on võrdne rahaturufondi osaku või aktsia püsiva puhasväärtusega, kuid seda ainult juhul, kui kooskõlas artikli 32 lõigetega 1, 2 ja 3 arvutatud osaku või aktsia püsiv puhasväärtus ei erine kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtusest rohkem kui 20 baaspunkti võrra.

Kui seoses punktiga b erineb kooskõlas artikli 32 lõigetega 1, 2 ja 3 arvutatud osaku või aktsia püsiv puhasväärtus kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtusest rohkem kui 20 baaspunkti võrra, toimub tagasivõtmise või märkimise hinnaga, mis on võrdne kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtusega.

Enne lepingu sõlmimist hoiatab rahaturufondi valitseja võimalikke investoreid kirjalikult selgesti asjaolude eest, mille korral vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond enam ei võta tagasi ega märgi osakuid ega aktsiaid hinnaga, mis vastab osaku või aktsia püsivale puhasväärtusele.

V peatükk

Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide erinõuded

Artikkel 34

*Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud
püsiva puhasväärtusega rahaturufondide
ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondide erinõuded*

1. Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi valitseja kehtestab usaldusväärsed ja ranged likviidsuse juhtimise menetlused, millega tagada nende fondide suhtes kohaldatavate nädalase likviidsuse piirmäärade järgimine, ning rakendab ja kohaldab neid järjekindlalt. Likviidsuse juhtimise menetlusi kirjeldatakse selgelt fonditingimustes või põhikirjas ja prospektis.

Nädalase likviidsuse piirmäärade järgimiseks kohaldatakse järgmist:

- a) kui artikli 24 lõike 1 punktis e sätestatud ühenädalase tähtajaga varade osakaal langeb valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi koguarast alla 30 % ja ühel tööpäeval võetakse koguarast tagasi kokku üle 10 %, annab valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi valitseja sellest viivitamata teada fondi juhatusele, kes koostab olukorra kohta dokumenteeritud hinnangu, mille alusel määratakse investorite huve silmas pidades kindlaks sobiv toimimisviis, ja otsustab, kas kasutada üht või mitut järgmistest abinõudest:
- i) tagasivõtmisel võetav likviidsustasu, mille puhul piisavalt arvestatakse kulu, mis tekib rahaturufondile likviidsuse hoidmisel, ja millega tagatakse, et fondi jäävad investorid ei sattu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda, kui teised investorid nõuavad oma osakute või aktsiate tagasivõtmist sellel ajavahemikul;
 - ii) tagasivõtmispiirangud, mille kohaselt ei tohi ühegi kuni 15-tööpäevase ajavahemiku jooksul võtta ühelgi tööpäeval tagasi rohkem aktsiaid või osakuid kui kõige rohkem 10 % rahaturufondi aktsiatest või osakutest;
 - iii) tagasivõtmise peatamine kuni 15-tööpäevaseks ajavahemikuks või
 - iv) ei võeta muid meetmeid peale artikli 24 lõikes 2 sätestatud kohustuse täitmise;

b) kui artikli 24 lõike 1 punktis e sätestatud ühenädalase tähtajaga varade osakaal langeb fondi koguvarest alla 10 %, annab valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi valitseja sellest viivitamata teada fondi juhatusele, kes koostab olukorra kohta dokumenteeritud hinnangu, mille alusel ta võtab investorite huve silmas ühe või mitu järgmistest meetmetest, ja dokumenteerib oma valiku põhjendused:

- i) osakute või aktsiate tagasivõtmiselt võetavad likviidsustasud, mille puhul võetakse asjakohaselt arvesse kulu, mis rahaturufondi jaoks likviidsuse saavutamiseks kaasneb, ja millega tagatakse, et fondi jäävad investorid ei sattu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda, kui teised investorid võtavad oma osaluse sellel ajavahemikul tagasi;
- ii) osakute või aktsiate tagasivõtmise peatamine kuni 15-tööpäevaseks ajavahemikuks.

2. Kui peatamine kestab 90-päevase ajavahemiku jooksul kokku kauem kui 15 päeva, lakkab valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond automaatselt olemast valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond. Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufond või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufond teavitab sellest viivitamata kõiki investoreid selgel ja arusaadaval viisil kirjalikult.

3. Pärast seda, kui valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondi või vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi juhatuse otsustanud toimimisviisi lõike 1 punktides a ja b kirjeldatud juhtudel, esitab ta oma otsuse üksikasjad kiiresti rahaturufondi pädevale asutusele.

VI peatükk

Kolmandate isikute toetus

Artikkel 35

Kolmandate isikute toetus

1. Rahaturufond ei tohi saada toetust kolmandatelt isikutelt.
2. Kolmandate isikute, sh rahaturufondi sponsori toetus on otsene või kaudne toetus, mis on ette nähtud rahaturufondi likviidsuse tagamiseks või rahaturufondi osaku või aktsia puhasväärtuse stabiliseerimiseks, või millel oleks tegelikkuses selline tulemus.

Kolmandate isikute toetus hõlmab:

- a) kolmanda isiku rahaeraldisi;
- b) rahaturufondi varade ostmist kolmanda isiku poolt kõrgendatud hinnaga;
- c) rahaturufondi osakute või aktsiate ostmist kolmanda isiku poolt, et tagada fondi likviidsus;
- d) kolmanda isiku antud ükskõik millist otsest või kaudset garantiid, tagatist või toetuskirja rahaturufondi kasuks;
- e) kolmanda isiku mis tahes tegevust, mille otsene või kaudne eesmärk on rahaturufondi likviidsusprofiili ja osaku või aktsia puhasväärtuse säilitamine.

VII peatükk

Läbipaistvusnõuded

Artikkel 36

Läbipaistvus

1. Rahaturufond peab igas kolmandatele isikutele mõeldud dokumendis, aruandes, teatises, reklaamis, kirjas ja mis tahes muus tema enda või tema valitseja välja antud kirjalikus dokumendis, mis on adresseeritud või suunatud võimalikele investoritele, osakuomanikele või aktsionäridele, selgelt teada andma, millist tüüpi rahaturufond ta artikli 3 lõike 1 kohaselt on ja kas ta on lühiajaline või standardne rahaturufond.
2. Rahaturufondi valitseja teeb rahaturufondi investoritele vähemalt kord nädalas kättesaadavaks kogu järgmise teabe:
 - a) rahaturufondi investeringute portfelli lunastamise ajad;
 - b) rahaturufondi krediitiprofiil;
 - c) rahaturufondi kaalutud keskmine tähtaeg ja kaalutud keskmine kestus;
 - d) rahaturufondi 10 suurima osaluse üksikasjad, sh nimi, riik, lunastamise aeg ja vara liik ning repo- ja pöördrepolepingute puhul ka vastaspool;

- e) rahaturufondi varade koguväärtus;
 - f) rahaturufondi puhastootlus.
3. Igas turunduseesmärgil kasutatavas rahaturufondi dokumendis peavad olema selgelt esitatud järgmised väited,:
- a) et rahaturufond ei ole garanteeritud investeering;
 - b) et rahaturufondi investeerimine ei ole sama mis hoiustesse investeerimine, ning eraldi tuleb välja tuua oht, et rahaturufondi investeeritud põhisumma suurus võib muutuda;
 - c) et rahaturufond ei toetu rahaturufondi likviidsuse tagamisel ega osaku või aktsia puhasväärtuse stabiliseerimisel välisele toetusele;
 - d) et põhisumma kaotuse riski kannab investor.
4. Üheski rahaturufondi või selle valitseja teatistes investoritele või võimalikele investoritele ei tohi mingil viisil mõista anda, et investeering rahaturufondi osakutesse või aktsiatesse on garanteeritud.
5. Rahaturufondi investoritele tuleb selgelt teada anda, millist meetodit või meetodeid rahaturufond oma varade väärtuse hindamiseks ja vara puhasväärtuse arvutamiseks kasutab.

Valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondid ja vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondid peavad investoritele ja võimalikele investoritele arusaadavalt selgitama, kuidas kasutatakse amortiseeritud soetusmaksumuse meetodit või ümardamist või mõlemat.

Artikkel 37

Pädevale asutusele esitatavad aruanded

1. Rahaturufondi valitseja peab iga valitsetava rahaturufondi kohta vähemalt korra kvartalis esitama rahaturufondi pädevale asutusele aruande.

Erandina esimesest lõigust peab rahaturufondi valitseja rahaturufondide kohta, mille valitsetavate varade koguväärtus ei ületa 100 000 000 eurot, esitama rahaturufondi pädevale asutusele aruande vähemalt kord aastas.

Taotluse korral peab rahaturufondi valitseja andma esimese ja teise lõigu kohaselt esitatud teavet ka rahaturufondi valitseja pädevale asutusele, kui see ei ole sama mis rahaturufondi pädev asutus.

2. Lõike 1 alusel esitatav teave sisaldab järgmisi punkte:
 - a) rahaturufondi tüüp ja omadused;
 - b) investeeringute portfelli näitajad, nagu varade koguväärtus, vara puhasväärtus, kaalutud keskmine tähtaeg, kaalutud keskmine kestus, lunastamise ajad, likviidsus ja tootlus;
 - c) stressitestide tulemused ja asjakohasel juhul soovitatav tegevuskava;
 - d) teave rahaturufondi investeeringute portfellis olevate varade kohta, sh:
 - i) iga vara kirjeldus, sh nimetus, riik, väljaandja kategooria, risk või lunastamise aeg ja krediitkvaliteedi sisehindamise menetluse tulemused;

- ii) vara liik, sh tuletisinstrumentide, repolepingute või pöördrepolepingute puhul vastaspoole andmed;
- e) teave rahaturufondi kohustuste kohta, sh:
 - i) investori asukohariik;
 - ii) investori kategooria;
 - iii) märkimine ja tagasivõtmine.

Vajaduse korral ja piisavate põhjenduste olemasolul võivad pädevad asutused nõuda täiendavat teavet.

3. Lisaks lõikes 2 osutatud teabele peab rahaturufondi valitseja iga valitsetava vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondi kohta edastama järgmise teabe:
- a) kõik juhtumid, mille puhul erineb kooskõlas artikli 29 lõike 7 esimese lõiguga amortiseeritud soetusmaksumuse meetodi alusel hinnatud vara hind kooskõlas artikli 29 lõigetega 2, 3 ja 4 arvutatud vara hinnast rohkem kui 10 baaspunkti võrra;
 - b) kõik juhtumid, mille puhul erineb kooskõlas artikli 32 lõigetega 1 ja 2 arvutatud osaku või aktsia püsiv puhasväärtus kooskõlas artikliga 30 arvutatud osaku või aktsia puhasväärtusest rohkem kui 20 baaspunkti võrra;
 - c) kõik juhtumid, mille puhul esineb artikli 34 lõikes 3 nimetatud olukord, ja meetmed, mille juhatus on võtnud kooskõlas artikli 34 lõike 1 punktidega a ja b.

4. Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada aruande vorm, mis sisaldab kogu lõigetes 2 ja 3 osutatud teavet.

Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

5. Pädevad asutused edastavad Väärtpaberiturujärelevalvele kogu käesoleva artikli alusel saadud teabe. Asjaomane teave edastatakse Väärtpaberiturujärelevalvele hiljemalt 30 päeva jooksul pärast aruandluskvartali lõppu.

Väärtpaberiturujärelevalve kogub teavet, et luua kõikide liidus asutatud, valitsetavate või turustatavate rahaturufondide keskne andmebaas. Euroopa Keskpank võib seda andmebaasi kasutada ainult statistika koostamise eesmärgil.

VIII peatükk

Järelevalve

Artikkel 38

Pädevate asutuste tehtav järelevalve

1. Pädevad asutused teevad käesoleva määruse täitmise üle pidevat järelevalvet.

2. Rahaturufondi pädev asutus või asjakohasel juhul rahaturufondi valitseja pädev asutus vastutab II–VII peatükis sätestatud nõuete täitmise järelevalve eest.
3. Rahaturufondi pädev asutus vastutab järelevalve eest fonditingimustes või põhikirjas sätestatud kohustuste ja prospektis sätestatud kohustuste täitmise üle, mis peavad olema käesoleva määrusega kooskõlas.
4. Rahaturufondi valitseja pädev asutus vastutab valitseja menetluste ja töökorralduse asjakohasuse järelevalve eest, et rahaturufondi valitseja oleks võimeline täitma kõikide tema valitsetavate rahaturufondide moodustamise ja tegevusega seotud kohustusi ja nõudeid.
5. Pädevad asutused teevad järelevalvet nende territooriumil loodud või turustatavate eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide üle, tagamaks, et need ei kasuta rahaturufondi nimetust ega ei esitle ennast rahaturufondina, kui nad ei vasta käesoleva määruse tingimustele.

Artikkel 39

Pädevate asutuste volitused

Ilma et see piiraks volitusi, mis pädevatele asutustele on antud kooskõlas direktiiviga 2009/65/EÜ või 2011/61/EL, on pädevatel asutustel kooskõlas riigisisese õigusega kõik järelevalve- ja uurimisvolitused, mida on vaja käesolevast määrusest tulenevat ülesannete täitmiseks. Eelkõige on neil volitus teha kõike järgmist:

- a) nõuda juurdepääsu kõigile dokumentidele, olenemata nende vormist, ning saada nende dokumentide koopiaid või teha nendest koopiaid;
- b) nõuda rahaturufondilt või rahaturufondi valitsejalt viivitamata teabe esitamist:
- c) nõuda teavet igalt isikult, kes on rahaturufondi või rahaturufondi valitseja tegevusega seotud;
- d) teha kohapeal etteteatatud või etteteatamata kontrolle;
- e) võtta asjakohaseid meetmeid, millega tagada, et rahaturufond või rahaturufondi valitseja vastab ka edaspidi käesolevale määrusele;
- f) anda korraldus, millega tagada, et rahaturufond või rahaturufondi valitseja järgib käesolevat määrust ja hoidub kordamast tegusid, millega võidakse käesolevat määrust rikkuda.

Artikkel 40

Karistused ja muud meetmed

1. Liikmesriigid sätestavad õigusnormid käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste ja muude meetmete kohta ning võtavad nende rakendamise tagamiseks kõik vajalikud meetmed. Sätestatavad karistused ja muud meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid annavad komisjonile ja Väärtpaberiturujärelevalvele lõikes 1 osutatud õigusnormidest teada hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Nad teatavad komisjonile ja Väärtpaberiturujärelevalvele viivitamata kõigist asjaomaste õigusnormide muudatustest.

Artikkel 41

Erimeetmed

1. Ilma et see piiraks volitusi, mis pädevatele asutustele on antud kooskõlas direktiiviga 2009/65/EÜ või 2011/61/EL, võtab rahaturufondi või rahaturufondi valitseja pädev asutus proportsionaalsuse põhimõtet järgides lõikes 2 osutatud asjakohaseid meetmeid, kui rahaturufond või rahaturufondi valitseja
 - a) ei täida artikleid 9–16 rikkudes kõiki vara koosseisu nõudeid;
 - b) ei täida artiklit 17, 18, 24 või 25 rikkudes kõiki portfelinõudeid;

- c) on tegevusloa saanud artiklit 4 või 5 rikkudes valeväidete või muude ebaseaduslike vahendite abil;
- d) kasutab artiklit 6 rikkudes nimetust „rahaturufond“ või mingit muud nimetust, mis viitab sellele, et eurofond või alternatiivne investeerimisfond on rahaturufond;
- e) ei täida artiklit 19 või 20 rikkudes kõiki krediitlikvaliteedi sisehindamise nõudeid;
- f) ei täida artiklit 21, 23, 26, 27, 28 või 36 rikkudes kõiki juhtimis-, dokumenteerimis- või läbipaistvusunõudeid;
- g) ei täida artiklit 29, 30 31, 32, 33 või 34 rikkudes kõiki hindamisinõudeid.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel teeb rahaturufondi pädev asutus vastavalt vajadusele järgmist:

- a) võtab asjakohaseid meetmeid, millega tagada, et rahaturufond või rahaturufondi valitseja täidab asjaomaseid sätteid;
- b) võtab kooskõlas artikliga 4 või 5 antud tegevusloa tagasi.

Artikkel 42

Väärtpaberiturujärelevalve volitused ja pädevus

1. Väärtpaberiturujärelevalvel on talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalikud volitused.
2. Väärtpaberiturujärelevalve kasutab direktiivide 2009/65/EÜ ja 2011/61/EL kohaseid volitusi ka käesoleva määruse alusel ja vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001.
3. Määruse (EL) nr 1095/2010 kohaldamisel kuulub käesolev määrus mis tahes hilisemate õiguslikult siduvate liidu õigusaktide hulka, milles sätestatakse määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2 osutatud asutusele antud ülesanded.

Artikkel 43

Asutustevaheline koostöö

1. Rahaturufondi pädev asutus ja rahaturufondi valitseja pädev asutus, kui need ei ole sama asutus, teevad käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmiseks omavahel koostööd ja vahetavad teavet.
2. Pädevad asutused ja Väärtpaberiturujärelevalve teevad käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmisel vastavalt määrusele (EL) nr 1095/2010 omavahel koostööd.

3. Pädevad asutused ja Väärtpaberiturujärelevalve vahetavad kogu teavet ja dokumente, mida on vaja käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmiseks vastavalt määrusele (EL) nr 1095/2010 eelkõige käesoleva määruse rikkumiste kindlakstegemiseks ja heastamiseks. Käesoleva määruse kohaselt rahaturufondidele tegevusloa andmise või nende üle järelevalve teostamise eest vastutavad liikmesriikide pädevad asutused edastavad teiste liikmesriikide pädevatele asutustele teabe, mida on vaja kontrollimiseks ja meetme võtmiseks juhul, kui ühe või mitme rahaturufondi tegevus võib mõjutada süsteemselt oluliste finantseerimisasutuste stabiilsust ning nende turgude tõrgeteta toimimist, kus rahaturufondid tegutsevad. Teavitatakse ka Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kes edastavad selle teabe teiste liikmesriikide pädevatele asutustele.
4. Teabe alusel, mille riiklikud pädevad asutused edastavad artikli 37 lõike 5 kohaselt, koostab Väärtpaberiturujärelevalve kookõlas talle määrusega (EL) nr 1095/2010 antud pädevusega komisjonile käesoleva määruse artiklis 46 sätestatud läbivaatamise huvides aruande.

IX peatükk

Lõppsätted

Artikkel 44

Nõuded olemasolevatele eurofondidele ja alternatiivsetele investeerimisfondidele

1. Hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] peab olemasolev eurofond või alternatiivne investeerimisfond, mis investeerib lühiajalistesse varadesse ja mille omaette või kumulatiivne eesmärk on pakkuda rahaturu intressimäärasid järgivat investeeringutasuvust või säilitada investeeringu väärtus, esitama rahaturufondi pädevale asutusele taotluse koos kõigi käesoleva määruse nõuetele vastavust tõendavate dokumentide ja vajalike tõenditega.
2. Hiljemalt kahe kuu jooksul pärast täieliku taotluse kättesaamist annab rahaturufondi pädev asutus hinnangu sellele, kas eurofond või alternatiivne investeerimisfond vastab artiklitest 4 ja 5 lähtudes käesolevale määrusele. Rahaturufondi pädev asutus teeb otsuse ja teavitab sellest viivitamata asjaomast eurofondi või alternatiivset investeerimisfondi.

Artikkel 45

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 11, 15 ja 22 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 11, 15 ja 22 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artiklite 11, 15 ja 22 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 46
Läbivaatamine

1. Komisjon vaatab hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] pärast Väärtpaberiturujärelevalve ja asjakohasel juhul Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist käesoleva määruse asjakohasuse läbi usaldatavusnõuete seisukohast ja majanduslikust seisukohast ning hindab muu hulgas, kas valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide ja vähevolaatilise puhasväärtusega rahaturufondide korda on vaja muuta.
2. Läbivaatamise käigus tehakse eelkõige järgmist:
 - a) analüüsitakse käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemusi ning määruse mõju liidus tegutsevatele investoritele, rahaturufondidele ja rahaturufondide valitsejatele;
 - b) hinnatakse rahaturufondide rolli liikmesriikide emiteeritud või tagatud võlakohustuste ostmisel;
 - c) võetakse arvesse liikmesriikide emiteeritud või tagatud võlakohustuste eriomadusi ning rolli, mis võlakohustustel on liikmesriikide rahastamisel;
 - d) võetakse arvesse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 509 lõikes 3 osutatud aruannet;
 - e) võetakse arvesse käesoleva määruse mõju lühiajalise rahastamise turgudele;
 - f) võetakse arvesse rahvusvahelise tasandi regulatiivseid suundumusi.

Komisjon esitab hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] aruande selle kohta, kas ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimise 80 % kvoodi kehtestamine on teostatav. Aruandes analüüsitakse ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud lühiajaliste instrumentide kättesaadavust ja antakse hinnang sellele, kas vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondid võiksid olla asjakohane alternatiiv kolmandate riikide valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondidele. Kui komisjon jõuab aruandes järeldusele, et ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimise 80 % kvoodi kehtestamine ja valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide – mis hõlmavad piiramatus summas kolmandate riikide valitsemissektori võlakohustusi – järkjärguline kasutuselt kõrvaldamine ei ole teostatav, peaks ta esitama selle põhjused. Kui komisjon jõuab järeldusele, et ELi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimise 80 % kvoodi kehtestamine on teostatav, võib komisjon esitada sellise kvoodi kehtestamiseks seadusandlikud ettepanekud, millega nähakse ette, et vähemalt 80 % valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide varast tuleb investeerida ELi valitsemissektori võlakohustuse instrumentidesse. Kui komisjon jõuab peale selle järeldusele, et vähevolatiilse puhasväärtusega rahaturufondidest on saanud kolmandate riikide valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide asjakohane alternatiiv, võib ta esitada asjakohaseid ettepanekuid kõigi valitsemissektori võlakohustustesse investeerimiseks mõeldud püsiva puhasväärtusega rahaturufondide jaoks erandi kaotamise kohta.

Läbivaatamise tulemused, millele lisatakse vajaduse korral asjakohased muudatusettepanekud, esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 47

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates ... [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], välja arvatud artikli 11 lõige 4, artikli 15 lõige 7, artikkel 22 ja artikli 37 lõige 4, mida kohaldatakse alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
